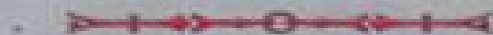
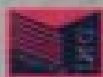

SEKRETI I SUNDIMIT TË BOTËS

Procesverbalet e pleqësisë sioniste

Përktheu: Fatos Aliu

SEKRETI I SUNDIMIT TË BOTËS
Procesverbalet e pleqësisë sioniste

Përktheu: Fatos Aliu

Përgatiti për botim
L & M
GËZHILLI
Arti grafik
Kleida Maluka

(C) i këtij botimi Argeta – LMG, Tiranë 2002

VËSHTRIM MBI LIBRIN: «SEKRETI I SUNDIMIT TË BOTËS»

Duke shfletuar kalimthi këtë libër, të cilin mund ta quajmë Manual për sundimin e botës, fillimisht kisha dyshimin se mos mund të ishte një nga qindra librat e zhanrit mistik të fantazisë, edhe pse nuk isha i panjohtuar me lëndën apo plagjiaturën e tij të konvertuar të programit nazist të veprës “*Mein Kampf*” të Adolf Hitlerit, të dorës së zgjatur apo të mashës së komplotit antinjerëzor, të Luftës së Dytë Botërore, me pasojat katastrofale për njerëzimin dhe vet popullin gjerman, i cili në “bisedimet” me Rauschningun shprehej: “*Në kohën time kam qenë singërisht i tronditur duke lexuar “Procesverbalet e dijetarëve sionistë”...E kam kuptuar menjëherë se duhet ta zbatojmë, natyrisht, në mënyrën tonë (7, fq. 92). Kam mësuar shumë nga këto “Procesverbale”. Në përgjithësi, unë kam mësuar shumë nga armiqtë e mij. Teknikën revolucionare e kam mësuar nga Lenini dhe Trocki dhe marksistët tjerë... I çmendur është ai i cili nuk mëson nga armiqtë e tij. Vetëm i ligu frikohet se tek ato i humb idetë e veta personale...Më së shumti kam mësuar nga jezuitët. Këtë e ka bërë edhe Lenini. Deri sot asgjë në botë nuk ka më madhështore se sa rendi hierarkik i kishës. Shumë nga ky rend kam marrë për partinë time ”. Përkthyesi i këtij libri në kroatisht, Dr. Franjo Letiq, duke arësytuar botimin e tij, thekson: “*A duhet të heqim dorë nga Nobeli, sepse botës ia ka zbuluar dinamitin me të cilin kjo botë mund të shkatërrohet (a nuk i bëhet nderimi më i madh çdo shkencëtari apo shkrimtari marrja e shpërblimit Nobel?), ose nga zbuluesi i energjisë atomike, sepse ajo mund të keqpërdoret?” Ky libër, i botuar në fillim të shekullit XX, ka bërë jehonë të madhe, duke revoltuar e nxitur qarqet hebrenje për ta ndaluar apo larguar nga publiku, që ka ngritur çmimin e tij të shitjes në kuota milionëshe.**

Përmbajtja e këtij manuali në formë të procesverbaleve të seancave, nga 1 gjer 27, dëshmon për fillet e hershme të programit monstruz por praktik të dominimit të botës, i cili i ka paraprirë dhe nxitur ngjarjet e mëpastajme që kanë ndodhur, si edhe të atyre që parashihen në të ardhmen, rezultat i skenareve të planifikuar me domethënie dhe zbatim në botë, siç e thonë edhe autorët e këtij programi: “*Në vend të sunduesve mbretëror, do të vendosim vet Demonin, të cilin të gjithë do ta konsiderojnë Qeveri Mbishtetërore. Duart e tij do të shtrihen në të gjitha anët si*

kthetra, ndërsa organizata e saj do të jetë aq fuqiplote sa të sundojë me tërë botën.” (Seanca e dhjetë: “Mbiqeverisja e jonë”).

Po ta trajtojmë këtë libër thjesht si pjellë të një fantazie utopiste, mund biem në grackën e verbësive tona dhe të qëllimeve të tij, ngado që ta ketë burimin. Motoja e misionit të procesverbaleve të këtij programi apo manuali është kuptimplotë: *sundimi i botës me të gjitha format dhe mjetet në dispozicion, pa marrë parasysh viktimat dhe pasojat, ose, shkatërrimi i saj.* Një program i këtillë mund të jetë produkt i mendjeve të destruksionit gjenial, i cili ka gjetur aplikim në skenën politike botërore, sa herë që janë shfaqur krizat, si nxitës apo shkaktar i tyre, duke provokuar reaksionet e njerëzimit në vetëmbrojtje nga forcat e errësirës, të personifikuara me liderë-maniakë të botës, siç është Demoni i kësaj vepre.

Ngjarjet e kohës sonë dëshmojnë se shkaqet e trazirave dhe të zhvillimeve në botë nuk janë rastësi, apo vetëm luftë interesash kombesh e shtetesh, luftë fesh apo ideologjish, por luftë e imperatorive për të sunduar botën, me misione për interesa të programuara, kryesisht shfrytëzuese të vendeve në zhvillim, që kanë sjellë më shumë luftra se paqe, më shumë shkatërrim të natyrës se kultivim të saj. Sa është ky program uigurzi i realizueshëm? Kush qëndron prapa tij? Sa qëndrojnë pohimet e përmbajtjes së tij si program sionist, me të cilin instrumentalizohen hebrenjtë? Cili është synimi i mbjelljes së urrejtjes kundër tyre? Lexuesi mund të konkludojë edhe vetë për qëllimet e krijimit të këtij programi. Hebrenjtë kanë përjetuar vuajtje si edhe populli shqiptar, i cili i ka strehuar e mbrojtur, në kohërat më të vështira të nazizmit: *“Një qind për qind të hebrenjëve në Shqipëri kanë shpëtuar nga Holokausti”* (Harvey Sarnet, *“Rescue in Albania”*). *“Kisha ortodokse serbe, nëpërmes bishopit Velimiroviq, “profetit” serb me influencë më të madhe pas Sveti Savës, ka zbatuar antisemitizmin e vet në shërbim të nazizmit, duke persekutuar dhe zhdukur hebrenjtë në Serbi. Idetë dhe planet për Serbi të Madhe etnikisht homogjene, i kanë rrënjët thellë në politikën e Serbisë, të kodifikuara me memorandumun intern “Naçertanije”, të ish ministrit serb Ilija Garashanit, më 1844”* (*“Serbia’s Secret War”*, Philip J. Cohen). Këto ide tanimë njihen botërisht. Fillet e “Naçertanjes” janë pjesë e programeve sllavomëdha të Rusisë, të cilat kanë marrë rrugë e gjetur zbatim në periudhat e mëpastajme të regjimeve serbe, gjer në ditët e sotme, me një synim kryesor: dalja në detra të ngrohta nëpërmes zhdukjes dhe shpërnguljes së shqiptarëve.

Nuk duhet edhe aq shumë për të zbuluar lojën apo trukun e këtij programi, në grackat e të cilit tanimë kanë rënë liderë të disa shteteve, duke nxjerrë plagjiaturat e tyre, për misionet dhe interesat e tyre megalomane, të cilat kanë përfunduar me pasoja katastrofale për njerëzimin. Liderët e errësirës e tregojnë vetë synimin konspirativ të tyre (të dalë sheshit!), duke e bërë sa sinonim të së keqes, po aq edhe mjet të popujve për t’u mbrojtur nga e keqja, e cila qëndron si hije permanente, si ushtri kobsjellëse e gatshme për të vepruar sa herë që degradon mendja dhe fuqia njerëzore. Ndonëse autorët e këtij manuali - apo të kësaj kryevepre demonike, e kanë projektuar mjaft bindshëm misionin e tyre djallëzor, duke i shfrytëzuar me mjeshtri dobësitë njerëzore e marrëdhëniet e degraduara të jetës shoqërore në botë, ai mund të shërbejë për të kuptuar më mirë prejardhjen e ngjarjeve tragjike të përjetuara gjatë historisë, të cilat mund të përsëriten, nëse njerëzimi nuk nxjerr mësim nga e kaluara.

Në fakt, misioni për sundimin e botës sipas këtij programi, me planet despotike të cilat i përmban, për të vendosur rendin e proklamuar botëror, synon shkatërrimin e saj dhe të njerëzimit. Të gjitha seancat ligjëruese të këtij programi i përshkon ekspozeu gjakftohtë i referuesit, i liderit enigmatik të planeve dhe

metodave të kompletit botëror, të cilat duhet zbatuar nëpërmes mashtrimeve dhe marrjes sistematike të kontrollit dhe të pushtetit, duke i futur qetë dhe hap pas hapi kthetrat e padukshme në çdo pjesë të organizmit të shteteve dhe popujve të botës. Programi zbulon fshehtësitë dhe artin e uzurpimit të pushtetit politik, psikologjinë e depërtimit në masa, metodologjinë praktike të sistemit të rivendosjes së kontrollit ekonomik dhe të rrënimit të qeverive në botë.

Këtu do t'i theksoj vetëm disa nga "margaritarët" e këtij programi, të përmbledhur dendësisht dhe gjërësisht në formë koncentri në këtë manual: "Do të frikoheshim sikur forcat e dukshme të qeverive Goje të lidheshin me forcën e verbër të popullit. Por ne i kemi marrë të gjitha masat kundër një mundësie të këtillë: midis këtyre dy forcave kemi ngritur një MUR të fortë mosbesimi. Kështu, forca e verbër e popullit do të mbetet një mbështetëse e jona, ne do të jemi udhëheqësit e saj, duke e drejtuar në kahje të qëllimit tonë. Për këtë do të kujdesen agjentët tanë, të futur në brendinë e popullit" (Seanca e tretë).

Për të mbjellur farën e përçarjes dhe të konflikteve të brendshme, këta strategë të magjisë moderne i kanë paraparë dhe zbatuar me kohë planet e tyre: "...sistemet rigoroze gojime i kemi zëvendësuar me rregullime idioteske liberale dhe anarkike, duke ndikuar në ligjet zgjedhore, në shtyp, në lirinë individuale, dhe, që është më me rëndësi, në arësim dhe edukim... (Seanca e katërt). Në të gjitha shtetet jasht nesh, duhet të ekzistojnë vetëm masat proletare, disa milionerë të besueshëm, policia, ushtria dhe qeverisja e jonë".

Këta magjistare misionin e tyre e qartësojnë edhe më shumë kur thonë: "Sot më asnjë ministër nuk mund të mbahet në pushtet pa mbështetjen tonë, apo pa përkrahjen tonë formale, të cilën ne e përgatisim prapa perdes." (Seanca e pestë).

"Tanimë në gazetari ekziston solidariteti masonerik, që ka parollën e vet...Mjerimi, zbrazëtia, kryelartësia dhe të metat e tjera janë garancë e dëgjueshmërisë së gazetarit, i cili nxiton pas suksesit duke shkaktuar nënshtrimin e tij ndaj solidaritetit masonerik. Kjo hapësirë mbetet e mbyllur për shumë shpirtëra të mëdhenj, të cilët, si të papërkulshëm ndaj urdhëresave tona, nuk mund të hyjnë në të" (Seanca e trembëdhjetë, "Shtypi dhe masoneria").

"Kur ne të vijmë në pushtet, do ta ndryshojmë në themel sistemin financiar të Gojëve...Mendjelehtësia e pushtetarëve gojimë, korrupsioni i ministrave të tyre, apo mosnjohja e çështjeve financiare, sa i përket punëve shtetërore, ka shkaktuar nënshtrimin e popujve ndaj nesh, duke i detyruar të krijojnë borxhe tek ne, nga të cilat nuk do të mund të lirohen kurrë..." (Seanca e dhjetë).

Fuqitë përparimtare pozitive në botë duhet ta kenë alternativën e këtij programi, gjatë ndërtimit të sistemeve të reja demokratike, në të cilat thirren. Sepse, siç paralajmëron edhe autori amerikan i bestsellerit Ballkan Ghosts, Robert D. Kaplan, në librin e tij The coming Anarchy: "demokracinë të cilën po e inkurajojmë aktualisht në shumë vende të varfëra të botës, është pjesë integrale e transformimeve në kahje të formave të reja të autoritarizmit..."

Ky manual mbi artin e sundimit të botës, para se të paragykohet mbi qëllimet që përmban, duhet marrë e trajtuar si sfidë për njerëzimin, për vetëdijësimin e tij mbi të këqijat të cilat i kanosen natyrës dhe ekzistencës së tij, për domosdonë e krijimit të botkuptimit të ri njerëzor mbi botën, të përmirësimit të virtyteve dhe të raporteve ndërnyerëzore.

Ofendimet që i bëhen, skenaret dhe kompletet të cilat ia përgatisin këta dijetarë-maniakë të errësirës popujve dhe shteteve të botës, para se të mirren si shprehje e ligësisë së tyre shpirtërore, parashtrojnë sfida të reja për dijetarët e botës së shëndoshë, për ta mbrojtur dhe realizuar begatinë e mrekullisë së natyrës e të shpirtit të vërtetë njerëzor. Në kuptim filozofik të vështrimit të tij, nuk

është primare se kush qëndron prapa këtij programi, për të instrumentalizuar këtë apo atë popull, shtet apo qeveri. Sfida gjendet brenda çdo individ, kombi, shteti apo qeverie për të zgjedhur destinacionin e tij. Atje ku EGO-ja pushton UNIN, atje individ apo shoqëria merr fund, arrin kulmin e vetërobërimit, të vetëpushtimit dhe të kapitullimit. Pushtimeve të tjera i hapet dera lirshëm, dhe djalli bëhet zot shtëpie.

Duke kujtuar filozofinë niçeanë mbi njeriun do të shtonim: “njerëzit tek të cilët mbizotëron shpirti, duke qenë më të fortët, lumturinë e gjejnë atje ku të tjerët do ta gjenin shkatërrimin e tyre, tek labirintet e të panjohurës, tek përpjekja e pandalur për të gjurmuar të vërtetën. Kënaqësia e tyre është zotërimi i vetvetës, asketizmi i tyre bëhet natyrë, nevojë, instikt. Detyra e vështirë për ta është privilegj, loja me barrën e cila të tjerët i shtyp, për ta është një çlodhje. Ata janë lloji më i nderuar i njerëzve, më të qetët, më të dashurit. Ata dominojnë jo pse e duan këtë, por sepse nuk janë të zotë të jenë të dytët. Ata janë rojtarët e së drejtës, tutorët e rendit dhe të sigurisë, lufëtarët fisnikë, ruajtësit e ligjit. Për mediokrin është lumturi të jetë mediokër, të shkëlqejë vetëm në një gjë. Për ata dituria është vetëm një drejtim, një instikt.” Mëtej do të shtonim se; njeriu i lig apo përfaqësuesi i errësirës është mistreci xheloz; gjuetar, krijues dhe tregtar i intrigave e i gënjeshtreve, i mësuar të qëllojë ultas pastaj të tërhiqet si hijena, i cili njeh dhe respekton vetëm sistemin e frikës dhe të dhunës, të cilit i nënshtrohet me servilizëm. Ky lloj njeriu i përshtatet misionit djallëzor të dekadencës (të paraparë me këtë manuel) dhe nuk i duron shpirtërat që nuk i gjasojnë, dhe lufton njeriun i cili synon përtërirjen qytetare të origjinës së natyrshme dhe jo degjenerimin e kundërnatyrshëm: qytetërimin e rrejshëm, qytetarin e pashpirt, jetën moçalike të bretkocave të fryera e boshe. Shpirtërat e shitur apo të vdekur gogolianë, i shërbejnë me përkushtim të sëmure të konformistit jokurrizor misionit të autorëve të këtij maneli, për të degraduar e defaktorizuar intelektin dhe shpirtin autokton të vendësit. Njeriu i vërtetë, duke luftuar të keqen, lufton së pari me njeriun e keq brenda llojit të vet. Betejat e humbura nuk e dekurajojnë - përkundrazi; e sfidojnë dhe forcojnë. Ai synon të fitojë luftën dhe nuk dëshprohet nga dështimet në beteja, nga të cilat nxjerr mësim, për të njohur veten dhe të tjerët, për t'i dalluar miqt e vërtetë dhe të rrejshëm. Nga dështimi merr lekcione të merituar për të vazhduar luftën, sepse e di se ndalja sjell dështimin e vërtetë.

Duke u shprehur me fjalorin herë pas herë (anti)biblik të këtij programi, do të gjykonim: mos vallë duke u thirrur në Perëndinë, si “i dërguar” i tij, Djalli spekulon për të sfiduar Njeriun, të krijuar nga Perëndia? Pasiqë Djalli e ka tradhëtuar Perëndinë, si mund të jetë i deleguari i tij?! Apo, shikuar nga këndi tjetër: që të dy, Njeriu dhe Djalli, të krijuar nga Perëndia, kanë misionet e tyre, plotësisht të kundërt njëri me tjetrin. Pse? Për të garuar, sikur Dr. Fausti dhe Mefistofeli?! Bota është krijuar për të sfiduar njeriun e papërsosur për të synuar përsosjen duke jetuar natyrshëm, pasiqë, sipas librave të shenjtë, njeriu në vete i përmban këto mundësi. Për këtë ekziston djalli, përgjuesi dhe gjuetari i gabimeve të njeriut! Gabimi erdhi që në kohën e krijimit të njeriut, Adamit dhe Evës, të cilët, duke i harruar këshillat e Perëndisë, e hëngrën mollën e ndaluar në parajsë, nga epshet e botës materiale, në të cilat i ka shtyer djalli. Fitorja dhe përsosja e njeriut arrihet në punën dhe kujdesin e tij për të mos rënë në grackat e djallit, i cili qëndron pranë njeriut si edhe vet Perëndia. Rruga të cilën e zgjedh njeriu përcakton fatin e tij, të dritës apo errësirës, të fitores apo humbjes, të robërisë apo lirisë. Në këtë kuptim, libri është i qartë dhe këshilldhënës. Nëse është djallëzor, nuk mund të mohohet gjenialiteti destruktiv i programit. Ndoshta është

program i ndërtimit të Rendit të Ri botëror të djallit, apo sfidë për të ndërtuar Rending e Ri botëror të Perëndisë?

Në kuptim të ngjashëm mund t'i vështrojmë edhe ngjarjet e kohës, e në këtë kontekst, edhe fatin e kombit shqiptar. Se ekziston misioni i errësirës dëshmi për këtë është historia e tij, krimet shekullore të zhvilluar ndaj popullit shqiptar. Se kombi ynë akoma gjendet në kthetrat e këtij misioni - "të njëqind duarve të zgjatura të Zotit Vishnu"- apo të "protektorit" tonë të harlisur shumë-kokësh që sillet si rojtar i pakontestueshëm me të drejta absolute pushtetore mbi popullin shqiptar dhe pasurinë e tij, dëshmon edhe pozita e tij aktuale kombëtare e territoriale; i nëpërkëmbur, i copëtuar dhe i kolonizuar. A është kjo rastësi, apo është një mision djallëzor i misionarëve dje dhe sot, për të maskuar të vërtetën, çelsin e së cilës e kanë vjedhur mijëra vjet përpara, për ta mbajtur peng tërë njerëzimin?

Çka duhet bërë për t'u liruar nga kjo ndrydhje shpirtërore të vendosur nga këto ushujza misionarësh moderne? Cili është ilaçi për t'u shëruar nga kjo sëmundje virusale moderne? Kujt i shërbejnë, nëse jo një misioni të ngjashëm sipas këtij manueli?

Këtë mund ta dijnë dhe bëjnë vetëm shpirtërat rebelë dhe jokonformistë, me një Rilindje të Re: "si në mes të detit të tallëzitur, që ngre lart dhe lëshon pastaj me vërtik poshtë dallgët si male, qëndron i palëkundur njeriu, që i është besuar barkës së dobët, ashtu në mes të botës me mundime mbijeton, njeriu i vetmuar, i kapur plot besim pas principum individuationus" (Shopenhauer).

Mos janë edhe shqiptarët shkaku dhe qëllimi i krijimit të këtij plan-programi, meqenëse mbijetesa dhe prejardhja e tyre pellazgo-iliro-etruske, hedh në dritë të vërtetën që nuk guxon të zbulohet, sepse e demaskon misionin djallëzor të sundimit të botës? Përpiluesi i hieroglifëve egjiptase - çelësave deshifrues të Biblës e Kuranit - profeti Thot, fliste shqip, thotë Giuseppe Catapano në veprën e tij "Thot - parlava albanese". Mbishkrimet më të vjetra në tokë flasin shqip - gjuhë nga e cila lindën gjuhët tjera të popujve të botës. Pse nuk lejohet, apo pse u ndalua botimi i këtij libri? Si dhe pse u zbuluan atëherë vetëm programet kriminale e monstruze të sundimit; sionist, nazist, sllavo-ortodoks, serbomadh e grekomadh etj., që të gjitha duke u thirrur në hyjnoren?! Në cilën hyjnore? Nga filozofët e kohës së vjetër mësojmë për popujt e Hënës, të cilët erdhën në fuqi, pas agresioneve të njëpasnjëshme të fiseve të egra primitive, duke lakmuar dhe uzurpuar begatinë e popujve të Diellit, për të filluar me jetën e shfrenuar apo të imitacionit të jetës apolloniano-dionisiane, që nga Vitet e Arta të Athinës, të cilat në fakt, siç thoshte filozofi antik Thukidi, ishin edhe vitet e përfundimit të Epokës së Artë, vitet kur Herakliti paralajmëronte: "mos ju mbaroftë pasuria o burra të Efesit, që t'ju turpërojnë poshtërsitë tuaja".

Burrështetasi athinas Soloni, me rastin e udhëtimit të tij në Egjiptin e lashtë dhe pas konsultimeve me dijetarë egjiptas mbi artin e udhëheqjes së shtetit, merr këtë përgjigje: "*Solon, Solon, ju grekët e sotëm, nuk jeni ata të vjetrit, ju nuk e dini se para jush në këto pellgje ka jetuar një popull i ndritshëm hyjnor, me dijeni e kulturë të lartësisë hyjnore, ndërsa ju jeni vetëm imitim apo mbeturina të përziara të tyre...*" (Mbi Legjendën e Atlantidës - nga Sokrati). Edhe kjo dëshmon për Lindjen e Tragjedisë përshkruar nga Niçe, duke krahasuar Satirin, njeriun e pyllit, mishërimin e natyrës, me shtysa dhe prirje të larta njerëzore, plot ëndërrime për të mirë, zëdhënësin e urtësisë së perëndive, me spitullaqin e stolisur e të krekosur që neverit, i cili krijon iluzionin e kulturës, realitetin e rremë të njeriut të kulturuar...

Sot, krahas kërcënimeve që i bëhen njerëzimit, ndërtimi i epokës së re njerëzore po shfaqet si detyrë universale e forcave përparimtare të botës, përballë

terrorizmit, të paralajmëruar edhe me programin e këtij manuali, i cili në esencë lindi dhe po zhvillohet si pasojë e shtimit kritik të diferencës së dy botërave: të pakicës së pasur dhe të shumicës së varfër.

Njeriu i vërtetë beson dhe punon që e vërteta të dalë në shesh. Sa dhe si do të shfaqet, në bazë të ngjarjeve në zhvillim e sipër, me gjasë do të dëshmojë e ardhmja jo shumë e largët.

Forcat e dritës në botë, pasardhësit e popujve të kulturës hyjnore të kohës së vjetër, të stepura nga forcat e errësirës ndër shekuj, nga kahjet e egra dhe anarkike të zhvillimit të botës dhe të civilizimit njerëzor, sipas një ligji të natyrshëm, pritet të zgjohen sërish nga gjumi mijëravjeçar, për të demaskuar e mundur botkuptimin e trashëguar mesjetar duke rindërtuar Epokën e Artë, në shembullin e ndritur të rilindasve etruskë si: Leonardo Da Vinçi, Dante Aligeri, Marin Barleti, Galile Galileu e mijëra pellazgo-etrusko-ilirë të kohës së re.

Ne shqiptarët, sa merremi me vizëllimet marramendëse artificiale të kohës, më mirë do të ishte që të mos i harrojnë veprat e rilindasve tanë të mëdhenj si Naimi: “Punë, punë, natë e ditë, që të shohim pakëz dritë...”. Bota dhe kultura e vjetër arabe kishte arritur kulmin e saj nga i cili u përplas në greminën e varfërisë dhe të shkatërrimit si edhe Kulla e Babilonit; pasojë e harresës, e dhënjes pas epsheve... Rilindja nga obskurantizmi mesjetar dhe rilindasit e mëvonshëm shqiptarë rezistuan gjatë, duke ndriçuar me veprat e tyre madhështore, në mbrojtje të natyrës, të virtyteve njerëzore e kombëtare, të cilat u lanë në harresë nga destruksioni anticivilizues i automatizimit modern të njeriut. Koha e Re duhet të sjellë Rilindjen e Re, të tretë - të vërtetë, të feniksit të ndritur njerëzor nga gjiu i shpërndarë pellazg anëmbanë botës, nga burimet e rebelizmit human sokratian dhe mrrekullia hyjnore apolloniano-dionisiane.

Ish ambasadori amerikan në Greqi dhe Mal të Zi më 1914, Xhorxh F. Wiliams, gjatë kohës kur ishte vëzhgues i Komisionit Ndërkombëtar në Durrës të qeverisë së Princ Vidit, shkroi librin *Shqiptarët*, ku pos tjerash thekson: “*Është larg mendjes që Europa të mund të ushtrojë paqen duke humbur të drejtat e këtij kombi, ose duke e ndarë tokën e tij. Pa u siguruar liria e plotë e shqiptarëve është i pamundur ndalimi i luftës, dhe parimi për të ndarë tokën shqiptare, do të hapi një plagë të re e të helmatisur në politikën e Ballkanit...*” duke apeluar në Amerikën dhe forcat liridashëse të botës, për të shpëtuar popullin shqiptar nga fqinjët grabitçarë, të ndihmuar nga diplomatët e Europës, të cilët, përmes konferencave antishqiptare të pambarim, ia kanë pamundësuar për të qenë i lirë dhe i bashkuar. Ky paradoks merr fuqinë edhe sot, duke e zënë sërish peng të drejtën e shqiptarëve për vetvendosje, ndërkaq “harrohet” kontributi i tyre në të kaluarën, drita e emancipimit dhënë Europës, borxhi i saj ndaj kombit shqiptar, i cili nuk lahet me “ndihma humanitare” por me zgjidhjen e drejtë të çështjes shqiptare.

Metodat dhe teknikat e lansuara politike të këtij manuali - si edhe ato makiaveliane, janë aktuale e të pranishme edhe sot, në jetën e përditshme politike. Si ta cilësojmë gjendjen e shqiptarëve sot: para rikthimit të Kalit të Trojës apo pranë “shpëtimit” nga kriza me kartmonedhat e Mefistofelit? “Askujt nuk do t’i kujtohet të shfuqizojë dekretin e maskuar në fuqi, pasi që ai do të paraqitet si përparim. Agjentët tanë do ta kthejnë vëmendjen në drejtim të arriturave moderne – ne i kemi mësuar njerëzit të kërkojnë gjithmonë modernizmin” . (Seanca e tetëmbëdhjetë - “Skllavërimi për shkak të bukës së gojës”). “Agjentëve tanë ju ka shkuar për dore t’i kënaqin shpirtërat e kufizuar, duke ju premtuar mbështetje dhe të mira në të ardhmen. Mund të kishin pyetur: çfarë mbështetje? Por ata këso pyetje nuk kanë bërë...Shikoni deri ku i ka sjellur kjo mospërfillje, deri në çfarë dezorganizimi financiar kanë arritur, përkundër veprimtarisë çudibërëse të popujve

të tyre”. (“Paafhtësia e paganëve në lëminë e taksimit financiar” – Seanca e njëzet e katërt). Ose “margaritari” tjetër: “Kur ne të qeverisim, e drejta normale e njeriut për shitblerje do të ndalohej...Metoda më e suksesshme për zbatimin e këtij plani është ngritja e taksës dhe e tatimit mbi patundshmërinë; me fjalë të tjera, futja e tokës në borxh. Kjo varësi do t’i mbajë Gojët, pronarë të pasurisë së patundshme, në gjendje robërimi të parezistueshëm. Aristokratët (pasanikët) e tyre, duke mos ditur t’i ndihmojnë vegjëlisë, së shpejti do të shkatërrohen dhe lëshojnë tokat e tyre, të cilat do t’i blejmë ne si dhurata, nëse jo personalisht – së paku për një çast - atëherë nëpërmes njerëzve të thyeshëm”. (“Zbatimi i taksave – zhdukja e begatisë tokësore të aristokracisë goje” – Seanca e njëzet e gjashtë).

“Shtetet nuk janë formuar kurrë nëpërmes zgjedhjeve...Krijohet së pari ekonominë pastaj kujdesu për zgjedhjet...Institucionet burokratike nuk kanë funksionuar kurrë... Demokracitë nuk i bëjnë gjithmonë shoqëritë më civile. Hitleri dhe Musolini, që të dy, kanë ardhur në pushtet përmes demokracisë - por ata e kanë ekspozuar në mënyrë të pamëshirshme shëndetin e shoqërisë me të cilën kanë operuar... Nuk mund t’i vesh revolen një populli në kokë dhe t’i urdhërosh: sillu sikur të kesh përvojën e shteteve të zhvilluara perendimore...Sillu sikur të mos kesh probleme etnike dhe regionale” (R. Kaplan, “The Coming Anarchy”).

A duhen akoma lekcione për të mësuar dhe parandaluar përsëritjen e skenareve të vjetra; duke i dalur vet zot vetes?! Rilindasit tanë do të thërrisnin: shqiptarë, largojuni iluzioneve të rrezikshme; keni rënë shpejt në harresë, në gjumë të rëndë, jeni habitur pas dëfrimeve...! Kujtoni fjalët e Pashko Vasës: “Çonju shqiptarë prej gjumit çonju...” Fjalët e tij janë fjalët e Zotit. “Pa vatan nuk ka dinë as iman”. Lini intrigat, hipokrizitë, cinizmin... Mekën shqiptare e keni fare pranë: tek varrezat e dëshmorëve, te kulla e familjes Jasharaj... Respekti ndaj gjakut të dëshmorëve tuaj është respekt ndaj Zotit.

Ky manuel tregon qartë se si dhe nga vie e keqja, se për të parandaluar të keqen që vie nga jashtë së pari duhet mundur të keqen brenda vetes, se e drejta për vetvendosje dhe pavarësia kombëtare e shtetërore nuk dhurohet por fitohet.

Shqipëruesi

SEKRETI I SUNDIMIT TË BOTËS

Procesverbalet e pleqësisë sioniste

SEANCA E PARË

Projekti i qeverisë së bazuar në forcë

Këtu frazeologjitë nuk kanë vend, këtu bëhet fjalë vetëm për rëndësinë e idesë dhe për ndriçimin e kraha-simeve e të thënjeve. Kështu do të qartësojmë sistemin tonë duke i shqyrtuar ngjarjet nga pikqëndrimi i ynë dhe i Gojëve (1) .

Fillimisht duhet qartësuar, se shumica e njerëzve posedojnë më shumë veti të këqia se sa të mira. Për këtë arsye, efekti më i madh arrihet përmes dhunës dhe frikësimit se sa përmes polemikave të mësuara e bindëse. Çdo njeri është i etshëm për pushtet. Të paktë janë ata që nuk do të pranonin të bëheshin diktatorë, vetëm po të mundnin. Shumë më të paktë janë ata, që nuk do të sakrifikonin interesin e përgjithshëm për interesa personale.

(1)- (Goja, gojët, apo gojimët sipas këtyre Procesverbaleve – Programit të fshehtë të masonerisë sioniste për sundimin e botës: të gjithë të tjerët që nuk janë hebrenj janë paganë dhe kafshë.) - ([Novus ordo Seclorum](#))

Dhuna është drejtësi

Çka e ka stepur dhe udhëhequr këtë masë të shtypshme e konzervuese të cilën e quajmë njerëzim? Që në fillim të jetës shoqërore, njerëzit i janë nënshtruar dhunës së verbër e brutale, pastaj ligjit, i cili është gjitha-shtu dhunë, por e maskuar. Nga kjo konkludohet se, sipas ligjit, drejtësia gjendet në dhunë.

Liberalizmi e vret lirinë e vërtetë

Liria politike është vetëm ide, por jo edhe realitet. Këtë ide duhet ndryshuar në momente të duhura, për të tërhequr fuqinë e masave popullore në organizatën tonë politike, me ndihmën e butësisë së idealizmit të saj, nëse kemi vendosur për ta rrënuar pushtetin. Ky synim lehtësohet, nëse kundërshtari është i infektuar me idenë e lirisë dhe të liberalizmit. Kështu sistemi ynë arrin fitore: sipas ligjit të jetës, sapo që frerët e pushtetit të lëshohen nga një dorë, i merr tjetra, meqenëse fuqia e verbër e popullit nuk mund të mbesë as për një ditë pa udhëheqës... Si pasojë, pushteti i ri zëvendëson të vjetrin, të dobësuar nga liberalizmi, që në lindjen e tij.

Fuqia e jonë e artë

Në ditët tona pushteti ynë i bazuar mbi pushtetin e udhëheqësve liberalë është pushtet i artë.

Anarkia i bën popujt të dorëzohen para nesh

Ideja e lirisë është e perealizueshme, sepse askush nuk di të shërbehet me të në masë të duhur. Mjafton që ta lesh një bataljon ta drejtojë lirshëm vetveten për një kohë, dhe kjo liri do ta bëjë të shpartallohet shpejt. Fillojnë luftrat e brendshme, të cilat, nga konflikte të vogla, shndërrohen në luftëra sociale, të cilat përmbysin shtetet dhe fuqia e tyre shndërrohet në hi e pluhur. Shteti, ose do të dërmohet nga luftrat e brendshme, ose, nga një luftë qytetare, do të bartet në duart e një armiku të huaj: në të dy rastet ai shtet ka mbaruar; i dorëzohet pushtetit tonë.

Despotizmi i kapitalit tonë

Despotizmi i kapitalit tonë i ofron popujve dërrasën e shpëtimit, për të cilën janë të detyruar të kapen për të mos rënë në humnerë...

Nuk ka moral kundër kundërshtarit të brendshëm

Atë, i cili mendon se arësyet tona janë të pamoralshme, do ta pyesja: nëse një shtet ka dy armiq dhe nëse lejohet që kundër armikut të jashtëm të përdoren mjete të llojllojshme strategjike, si p.sh. ruajtja në fsheh-tësi e planeve ofanzive dhe defanzive, sulmet e natës apo sulmet me forca të mëdha, pse këto mjete do të ishin të pamoralshme, kur do të ndërmerreshin kundër armikut tonë më të përbetuar, kundër rrënuesit të pasurisë sonë, kundër konkurrentit tonë për pushtet?

Të mbjellim anarkinë midis masave

A mund të shpresojë një njeri i mënçur dhe i arësyeshëm se do të arrijë të sundojë me masat përmes fakteve dhe arësyeve, duke i hapur rrugë budallalliqeve kontradiktore të budallenjëve, shpirtërisht të cekët, por me aftësi për çoroditur edhe një bataljon të tërë?... Masat udhëhiqen kryesisht me epshe cikrrimtare, me thashetheme, me zakone, me tradita dhe teori sentimentale. Ato ndërhyjnë në mospajtimet partiake, të cilat pamundësojnë çdo marrëveshje, edhe atje ku ato angazhohen seriozisht; sepse masa, e paudhë-zuar me fshehtësitë politike, shumë lehtë krijon botkuptime të pakuptimta, duke mbjellur farën e anarkisë në pushtet.

Në politikë nuk ka moral

Nga ajo që u tha më lartë, rrjedh se politika nuk ka asgjë të përbashkët me moralin. Pushtetari i cili i përmbahet moralit, nuk është politikan mendjemprehtë dhe pozita e tij udhëheqëse nuk është as e qëndrueshme as afatgjate. Ai i cili dëshiron të udhëheqë, duhet të dijë të mashtrëjë dhe të shtiret. Ndershmëria dhe sinqeriteti, si dy cilësi të krenarisë popullore, në politikë quhen dobësi. Ato përmbysin pushtetarët nga pushteti më lehtë se armiku më i egër. Le t'i përmbahen Gojët atyre vetive, por ne nuk guxojmë kurrsesi të lejojmë që ato të na udhëheqin në veprimtarinë tonë.

Forca krijon drejtësinë

Drejtësia e jonë gjendet në forcë. Fjala "drejtësi" shënon kuptimin i cili nuk bazohet në asgjë. Drejtësi mund të thuhet: "më jepni çka dua dhe do t'ju dëshmoj se jam më i fuqishëm se ju". Ku fillon drejtësia? Ku mbaron? Ku mbështetet? Në

shtetet me pushtet të organizuar dobët, ku ligjet dhe udhëheqësi janë të pafuqishëm, me autoritet të dobët për shkak të liberalizmit dhe përpa-rësive të imagjinuara të tij, është e drejta e jonë, që me fuqinë e më të fortit, të sulmojmë dhe rrënojmë regjimin ekzistues dhe institucionet e tij, të vejmë dorë mbi ligjet, të riorganizojmë ndërmarrjet duke u bërë zotërues të tyre.

Papushtueshmëria e Masonerisë (2) së fshehtë (0)

Qeverisja e jonë është e papushtue-shme, sepse është e padukshme, dhe e tillë do të jetë derisa të arrijë fuqi të atillë që asnjë fuqi dhe as komplot të mos mund ta çrrënjosë.

(2) – **Masoneria është organizatë e përfolur e fshehtë e masonëve, patronëve më të pasur të botës** ([EL MASÓN](#)) - ([Piramida masonerike](#))

Qëllimi justifikon mjetin

Nga e keqja e përkohshme, të cilën jemi të detyruar ta zbatojmë, do të vendoset begatia e qeverisjes së përhershme, me të cilën rrjedha e çrregulluar, për shkak të liberalizmit të jetës qytetare, do të kthehet sërish në gjendje normale. Qëllimi justifikon mjetin. Prandaj, le të përqëndrohemi më shumë në atë se çfarë është e vlefshme dhe nevojshme, se sa në atë se çfarë është e mirë dhe morale. Para vetes e kemi planin tonë; rruga e jonë është e shënuar dhe nga ajo nuk mund të largohemi, pa iu ekspozuar rrezikut për të zhdukur veprën e shumë shekujve.

Masa është e verbër

Për të përpunuar mënyrën e përshtatshme të veprimit, duhet llogaritur në poshtërsinë, paqëndrueshmërinë dhe cektësinë e masës, në paaftësinë e saj për të kuptuar kushtet e ekzistencës dhe të mirëqenjes së vet; duhet patur në dijeni se masa është e verbër, imponuese, pa mendim të vetin dhe se ajo përgjon majtas e djathtas, në mënyrë skllavëruese.

I verbëri nuk mund t'i udhëheq të verbërit e tjerë, pa rrezik për të rënë në greminë. Rrjedhimisht, të besuarit tanë - edhe po të jenë gjenialë, por politikisht të paudhëzuar - nuk mund të kërkojnë të drejtojnë me masat, pa i qenë të ekspozuar rrezikut për të humbur tërë kopenë e tyre.

ABC-ja e politikës - Pafuqia e partive politike

Vetëm njerëzit e përgatitur që nga fëmijëria janë të zotë të kuptojnë fjalët e ABC-së politike. Populli i lëshuar vetvetes apo udhëheqësve nga mesi i tij, shkatërron veten me polemika politike partiake, si edhe nga konfrontimet që ato i shkaktojnë, e të cilat burojnë nga dëshira për pushtet e nderime.

A është e mundshme që masat popullore të polemizojnë qetë dhe pa konfrontime, duke bërë punët shtetërore, të cilat nuk guxojnë t'i përziejnë me ato personale? Plani, i ndarë në shumë pjesë, sa ka edhe koka në masë, humb kompaktësinë e vet, bëhet i pakuptueshëm dhe i pazbatueshëm, për shkak të opinionëve të ndryshëm të cilët mund të jipen. Qeverisja e vetme – qeverisja autokratike

Një projekt i qartë dhe i gjërë mund të hartohet vetëm nga një njeri. Ai vendos në rend të gjitha hallkat e mekanizmit të një makine. Nga kjo mund të konkludohet, se në interes të mirëqenjes së një shteti është vendosja e pushtetit në duart e një

individit përgjegjës. Civilizimi nuk mund të mbijetojë pa despotizëm absolut, sepse atë nuk e sjellin masat, por udhëheqësit e tyre. Masa është e egër; ajo këtë e dëshmon në çdo rast. Sapo të arrijë tek liria (ideja e lirisë), e shndërron menjëherë në anarki, në kulm të barbarizmit.

Alkoholizmi – Humanizmi – Jeta e shfrenuar

Shikoni ato qenje të alkoholizuara e shtazarake, të fundosura nga pijet, me të drejtë të pakufizuar të përdorimit. Kjo e drejtë iu është dhënë Gojëve, në të njëjtën kohë si edhe liria. (Tanët, duke kujtuar Kherema (3)-n, nuk shërbehen me këtë liri). Popujt Gojimë, janë të shtazarakuar me alkohol; rinia e tyre është e degeneruar nga mësimet klasike dhe jeta e shfrenuar e parakohshme, në të cilën e kanë futur agjentët tanë, shërbëtorët, nëpunësit etj. në pozita më të mira, si edhe femrat tona, midis të cilave numërojmë edhe ato të Gojëve, të zhytura në luks dhe jetë të shfrenuar.

(3) – Fjalë hebreje: “Ndalesë”.

Parimet dhe themelet e qeverisjes masonike

Forca dhe hipokrizia

Principi i ynë është: forca dhe dyfytërsia. Vetëm dhuna triumfon në politikë, sidomos nëse fshihet me aftësitë e domosdoshme për pushte-tarët. Forca duhet të jetë parimi, dhelpëria dhe dyfytërsia principe të çdo qeverie, e cila nuk dëshiron që të heq dorë nga pushteti para një force të re. Kjo e keqe është mjete i vetëm për të ardhur tek të mirat. Prandaj nuk duhet të frikohemi të përdorim korrupsionin, mashtrimin dhe tradhëtinë, kur mund të na shërbejnë, për të arritur qëllimin tonë. Në politikë duhet ditur se si uzurpohet prona e huaj, për të arritur pushtetin e nënshtrimit.

Terrori

Qeveria e jonë, e cila ecën rrugës së pushtimeve të qeta, ka të drejtë t'i zëvendësojë tmerret e luftës me vrasje të reja, jo aq të dukshme (perfide), por më të suksesshme, për të nxitur terrorin, i cili do të na sigurojë nënshtrimitin e verbër të Gojëve ose dobësinë e tyre. Rreptësia e drejtë dhe e pamëshirshme, janë faktorët kryesorë të fuqisë së qeverisë. Prandaj, për të arritur fitore, është jo vetëm në interesin tonë, por edhe e kemi për detyrë jashtëzakonisht të nevojshme, t'i përmbahemi programit të forcës dhe të hipokrizisë. Fuqia e çdo shkence që bazohet në numra varet sa mjete përdorë. Ne do të fitojmë, jo aq duke zbatuar mësimet tona rigoroze, sa nga vet parimet tona duke i nënshtruar të gjitha qeveritë - Mbiqeverisë sonë. Mjafton të dihet që jemi të pamëshirshëm, duke thyer çdo rezis-tencë.

Liria – Barazia – Vëllazërimi

Që nga koha e zhvillimit të Greqisë së Vjetër, ne të parët kemi brohoritur: “Liri”, fjalë të cilën mëpastaj e kanë përsëritur aq shpesh papagajt e pavetëdijshtë, me të cilën janë shërbyer duke hequr botën e mirëqenjes e të lirisë së vërtetë individuale dhe mbrojtjen e kësaj lirie nga dhuna e masës. Gojët e tillë, të ashtuquajtur të mençur dhe të ditur, nuk kanë mundur të kuptojnë sa abstrakte

janë këto fjalë, të cilat i kanë dëgjuar nga të gjitha anët: nuk janë kujtuar se në të vërtetë nuk ka liri, siç nuk ka as barazi, pasi që vet natyra ka përcakruar jobarazinë mendore, të karakterit, të aftësive; nuk kanë vërejtur se politika e jonë i ka hedhur jasht jetës së tyre të zakonshme, në rrugë të sundimit (4) tonë. Edhe budallai mund të qeverisë, nëse është i udhëzuar në politikë, ndërsa i paudhëzuari, edhe sikur të jetë gjenial, do të humb në rrugët që ne ia tregojmë.

(4) – Nuk janë pajtuar midis por, bile janë konfrontuar njëri me tjetrin.

Ne e kemi varrosur monarkinë

Në këtë parim është bazuar qeveria e dinastisë së mbretërve tanë, kështu që i biri ka qenë i udhëzuar nga babai i vet në fshehtësitë politike, në fshehtësitë deri tek të cilat nuk ka guxuar të vijë askush. Gojë të kanë humbur kuptimin e trashëgimisë së bartjes së pushtetit, dhe kjo humbje ka mundësuar suksesin e misionit tonë.

Eliminimi i beneficioneve të fiseve Goje

Brohoritjet tona: “Liri, Barazi, Vëllazëri” - falë agjentëve tanë të verbër - kanë sjellur në radhët tona legjione të tëra, nga të gjitha anët e botës, të cilët me entuziazëm kanë bartur flamurin tonë. Por, në realitet, këto fjalë kanë qenë fjalë kafshuese me të cilat sistematikisht është dobësuar mirëqenja e Gojëve, duke rrënuar paqen, harmoninë dhe solidaritetin e bashkëpunimit sipas ligjit dhe themelet shtetërore të tyre. Më vonë do të shihni se pikërisht kjo ka mundësuar fitoren e sistemit tonë të pushtimit të qetë të botës. Pastaj kemi arritur t’ju ndërprejmë të gjitha privilegjet, si edhe vet qenjen e aristokracisë së Gojëve, të asaj aristokracie e cila ka qenë mbrojtëse e popullit dhe atdheut kundër veprimeve tona.

Aristokracia e re

Në gërmadhat e aristokracisë së gojëve ne kemi ngritur aristokracinë tonë të re të përkrahësve tanë, duke patur për kriter shkencën dhe pasurinë.

Të llogariturit në dobësi dhe epshe

Fitorja e jonë është e lehtësuar sepse në raport me njerëzit shumë të nevojshëm, jemi mbështetur në vetitë më të ndieshme të natyrës njerëzore: numrat, etjen për uzurpim, nevojat materiale. Secila nga këto dobësi në vete ka mjaftuar të eliminojë çdo iniciativë personale duke ia dorëzuar vullnetin atij që ia blenë punën.

Liria e kuptuar gabimisht na dorëzon pushtetin

Kuptimi abstrakt i lirisë na mundëson t’i bindim masat se qeveria e tyre nuk është asgjë tjetër, përpos një punëdrejtues i pronarit të tokës – i popullit, dhe se ajo mund të ndërrohet si dorëzat e harxhuara. Kjo mundësi e ndërrimit i ka bërë të na dorëzohen. Zgjedhja e tyre ka mbetur praktikisht në dorën tonë.

Maska politike

Do të filloj me atë që tanimë është thënë. Kujtoni ju lutem se si qeveritë dhe popujt e Gojëve kënaqen me formën e jashtme të gjërave. Si pra ata do të mund të zbulojnë kuptimin e brendshëm(1), kur udhëheqësit e tyre ëndërrojnë vetëm për dëfrime dhe kënaqësinë e të mirave materiale. Kjo ka një rëndësi të madhe për të bërë llogaritë tona, duke e zhvilluar politikën tonë. Tani do të shqyrtojmë çështjet e pushtetit, të lirisë së fjalës, lirinë e mendimit, të drejtën e organizimit shoqëror, barazinë para drejtësisë, paprekshmërinë e pronës, të vendbanimit, të tatimit dhe idenë e tatimit të fshehtë. Asnjëra nga këto pyetje nuk guxon të debatohet publikisht para popullit; dhe as që duhet numëruar para tij të gjitha elementet tona bazë. Rëndësia e kësaj heshtje qëndron në atë që, duke kaluar heshtur para këtyre parimeve, ruajmë lirinë e veprimit tonë. Kjo na mundëson të shkyqim ndonjërin nga ato elemente më-pastaj, në çdo rast të volitshëm, pa e hetuar askush këtë. Përndryshe, po t'i publikonim, do të duhej t'i merrnim me rezervë.

(1) – Strategjinë tonë, duke prezentuar parimet e së drejtës moderne, sikur ne e kemi pranuar vetë, pa hyrë në detaje.

Suksesi është i garantuar

Populli në një mënyrë të veçantë i nderon ata që në vete personifikojnë fuqinë. Për çdo akt të dhunës brohorisin: “Vërtet është i poshtër, por i zoti! Me çfarë vetbesimi artificial ka luajtur rolin!”

Ne synojmë që, pa u vërejtur, t'i detyrojmë të gjithë popujt për të ndërtuar vepra të reja, me të cilat përgatisim planin, për të rrënuar plotësisht rendin ekzistues, të cilin do ta zëvendësojmë me mbretërinë tonë dhe me ligjet e saj. Prandaj, duhet të sigurojmë mbështetjen e kësaj force, e cila është e përbërë (“aq na bën?”) nga agentët tanë – “kryeministrave” modern të shteteve. Këtu forca eliminon të gjitha pengesat të cilat na dalin përpara.

Grushtshteti

Kur të zbatohet grushtshteti, popuj-ve do t'ju themi: “Gjithëçka shkoi keq për ju. Ju keni rënë në hall të madh. Ne do t'i zhdukim shkaqet e halleve tuaja: kombësitë, kufijtë, dallimet valutore. Vërtet, duke mos i kuptuar arësyet tona, mund të na gjykoni; por, që të jeni të drejtë, shqyrtoni së pari çka ju ofrojmë...” Atëherë ata do të na mbajnë mbi supë me entuziazëm, gëzim dhe shpresë. Votimet do të na përgatisin terrenin për t'i shtyer në to edhe njerëzit më të thjeshtë, duke organizuar kudo që të jetë e mundur grupe dhe shoqëri të veçanta. Votat e masave do ta luajnë rolin vendimtar, duke na bërë shërbimin e fundit: konfirmimin e ligjeve tona.

E drejta e përgjithshme e votës

Për të fituar shumicën absolute, duhet ta jetësojmë, pa dallime, të drejtën e përgjithshme të votës së lirë. Këtë shumicë nuk do të mund ta fitonim tek shtresa e shkolluar dhe e pasur.

Fuqia e jonë rrënon familjen nën despotizëm

Cilitdo, që është i brumosur me mendimet e vlerës së tij personale, do t'ia shkëpusim të gjitha lidhjet familiare midis gojëve; njerëzit me vlerë do t'i pengojmë të votohen: masat, nën udhëheqjen tonë, nuk do t'ju mundësojnë atyre të dalin në skenë. Masa do të mësohet të na dëgjojë vetëm ne, ne që paguajmë për përkujdesjen dhe dëgjueshmërinë e saj. Këto mjete na sigurojnë në shuplakë këtë fuqi të verbër, kështu që ajo nuk mund të lëvizë fare pa ndihmën e agjentëve tanë të futur për ta drejtuar, e cila e di se prej tyre varen të ardhurat e tyre, shpërblimi dhe çdo fitim tjetër.

SEANCA E TRETË

Riedukimi i popullit

Duke zbatuar parimet tona, kini kujdes në karakterin e popullit ku punoni. Zbatimi i përgjithshëm dhe i barabartë i këtyre parimeve nuk mund të sjellë sukses para se të riedukohet populli. Nëse shkoni hap pas hapi dhe me kujdes, akoma pa kaluar 10 vite do t'i shihni ndryshimet e karaktereve edhe më të rezistue-shëm. Ne kështu do të llogarisim me një popull më shumë nga popujt e tjerë, i cili do t'i nënshtrohet idesë sonë të inter-nacionalizmit njerëzor.

Rrënimi i qeverive

Pasi që të marrim pushtetin, fjalët demagogjike të parollave tona liberale "Liria, Barazia, Vëllazërimi", do t'i zëvendësojmë me formulime të reja: "E drejta për liri, obligimet për Barazi, ideali i Vëllazërimit", për ta kapur këtë egërsirë përsëri për brirë. Në të vërtetë pushteti i ynë tanimë këtë e ka arritur në masë të madhe, edhe pse ka mbetur akoma një numër i konsiderueshëm i tyre.

Antisemitizmi

Nëse ndonjë qeveri ngrit zërin kundër nesh, kjo ndodh vetëm formalisht dhe me nxitjen tonë - sepse ne kemi nevojë për antisemitizmin e tyre, për të qeverisur më lehtë me vëllezërit tanë të nivelit të ulët¹. Këtë çështje nuk do ta zbërthej më gjërësisht.

Diktatura masonerike

Do të theksoj vetëm një çështje, atë se Mbiqeveria e jonë nuk po has më në pengesa nga qeveritë e Gojëve. Ajo është plotësisht legale, e njohur me emrin energjik dhe të dhunshëm - Diktaturë. Mund t'ju them hapur, se tani vetëm ne jemi ligjdhënësit; ne jemi gjykatës; ne jemi ata që Gojëve ju shqiptojmë dënimet nëpër gjykata, ne gjykojmë me vdekje apo amnis-tojmë; ne jemi urdhërdhënësit suprem, në ballë të ushtrive tona të përbëra nga liberalët.

Terrori

Ne qeverisim me dorën e fortë, sepse ajo ashtu na ruan nga mbeturinat e organizatave të dikurshme politike me ambicje të pashuar, ato që mbajnë gjallë ndjenjen e urrejtjes dhe të hakmarrjes - të cilat i kemi rrënuar. Nga ne rrjedh Terrori i përgjithshëm.

Shërbëtorët e masonerisë

Midis agjentëve tanë të vetëdijshëm e të pavetëdijshëm, kemi njërëz të mendimeve të llojllojshme: mona-rkistë, demagogë, socialistë, ana-rkistë, komunistë dhe utopistë të të gjitha llojeve. Secilit i kemi dhënë detyrën e tij: secili gropon nga ana e vet dhe përpiqet të rrënojë atë në çka mbahet. Të gjitha shtetet e shtyera në këso manevrash, janë të etshme për paqe dhe të gatshme për të gjitha sakrificat, vetëm për ta fituar atë. Mirëpo, ne nuk do t'ju japim as qetësi as pajtim, derisa të mos e pranojnë Mbiqeverisjen tonë ndërkomëtare, duke iu nënshtruar plotësisht asaj. Popujt protestojnë, kërkojnë zgjidhjen e problemeve sociale nga ndër-kombëtarët. Ndasitë partiake kanë mundësuar që ai të ngel në mëshirë tonë, sepse për të bërë luftë partiake, duhen mjete financiare, të cilat i kemi ne.

Konflikti midis pushtetit dhe popullit

Do të frikoheshim sikur forcat e dukshme të qeverive goje të lidheshin me forcën e verbër të popullit. Por ne kemi marrë të gjitha masat përkatëse kundër një mundësie të këtillë: MIDIS KËTYRE DY FORCAVE KEMI NGRITUR NJË MUR TË FORTË MOSBESIMI. Kështu, forca e verbër e popullit do të mbetet një mbështetëse e jona, ne do të jemi udhëheqësit e saj, duke e drejtuar në kahje të qëllimit tonë. Për këtë do të përkujdesen agjentët tanë, të futur në brendinë e popullit.

Lidhjet tona me popullin

Kur të pranohet pushteti i ynë, ne do ta edukojmë hapur popullin, në vende publike, në konferenca, mbi lëndët politike, në mënyrën që ne na shkon për shtati. Fjala e SOVRANIT tonë do të njihet në të gjitha këndet e botës, në Ditën e Proklamimit.

Organizmi liberal

Për të mos i rrënuar institucionet e Gojëve para kohe, ne e kemi zgjatur me kujdes dhe mjeshtri dorën tonë brenda tyre, me të cilën i kemi udhëhequr e kontrolluar ngasësit kryesorë të mekanizmave të tyre. Këta ngasës, që dikur kanë funksionuar me një sistem rigoroz por të drejtë, i kemi zëvendësuar me çrregullime idioteske liberale dhe anarkike. Kështu kemi ndikuar tek qeveritë, në ligjet zgjedhore, në shtyp, në lirinë individuale dhe, që është me më rëndësi, në arsim dhe edukim, në këtë gurthemel të jetës sociale.

Mbjellja e injorancës tek Gojimët

Sa i përket edukimit, tek rinia Goje ne e kemi mbjellë injorancën dhe degjenerimin. Nga ligjet ekzistuese - pa i ndryshuar esencialisht, vetëm i kemi deformuar me interpretime kontradiktore. Kemi krijuar diçka madhështore me rezulta-tet të cilat i kemi arritur.

Interpretimi i ligjit

Këto rezultate duken në faktin se, përmes interpretimeve tona, janë maskuar ligjet, duke fshehur plotësisht kuptimin e tyre para syve të qeverive, të paafta për të zbatuar pakon e ligjeve të tilla të paqarta, për shkak të cilave bëhen gjykime sipas ndërgjegjës.

Shkatërrimi i qyteteve kryesore

Nëse planet tona zbulohen para kohe, do të ketë kryengritje të armatosur. Duke paraparë këtë mundësi, ne i kemi mjetet rezervë: rrënimin e qyteteve kryesore së bashku me organizatat dhe doku-mentacionet e tyre.

SEANCA E KATËRT

Qëllimi i armatosjes së forcuar

Shtimi i armatosjes dhe i policisë janë elemente të domosdoshëm për t'i arritur qëllimet e mësipërme. Në të gjitha shtetet jashtë nesh, duhet të ekzistojnë vetëm masat proletare, disa milionerë të besueshëm, policët, ushtarët dhe qeverisja e jonë.

Konfrontimet, luftrat, armiqësitë në tërë botën

Për t'i shkaktuar këto në Europë, dhe nëpërmes Europës edhe në kontinente tjera, duhet t'i nxisim kryengritjet, përçarjet, armiqësitë dhe urrejtjen. Dobia është e dyfishtë: i mbajmë nën fre të gjitha shtetet, të cilat e dinë se tek to mund të nxisim kryengritjet, ose ta rindërtojmë rendin me hatër. Ata janë mësuar që tek ne të shohin fuqinë e nevojshme strehuese. Intrigat tona në politikën botërore kanë përzier të gjitha fijet që lidhin ministritë e shteteve të ndryshme, dhe atë me ndihmën e kontratave tregëtare dhe obligacioneve financiare. Për të arritur këtë qëllim, na është dashtë të shërbe-hemi me një kurthë të madhe, duke vepruar me shumë dashamirësi gjatë bisedimeve dhe marrëveshjeve; por në atë që quhet "gjuhë zyrtare" kemi qenë të detyruar të tregohemi të pajtueshëm dhe të ndershëm. Gojët, të mësuar të shohin vetëm anën e jashtme të gjërave, të cilat ne ua tregojmë, na konsiderojnë bamirës dhe shpëtimtarë të njerëzimit.

Zbutja e Paganëve përmes luftrave speciale dhe luftës botërore

Ne jemi të gatshëm t'i përgjigjemi çdo krijese e cila do të ngritej kundër nesh, në cilindo shtet, duke shkaktuar shpërthimin e luftës midis tij dhe fqinjëve të tij; nëse kundër nesh bashkohen shumë shtete, ne do të ndëzdim luftën botërore dhe në mënyrë të pahetuar do t'i shtynim në të.

Fshehtësitë politike

Suksesi kryesor në politikë sigurohet me fshehtësinë e aksionit. Vepra e një diplomati nuk guxon t'i përgjigjet fjalëve të tij.

Opinionimi publik dhe suksesi ynë

Ne tanimë disa herë i kemi detyruar qeveritë Goje të luftojnë kundër të ashtuquajturit opinion publik. Një qeverie tanimë ne ia kemi treguar disa herë fuqinë tonë përmes atentateve terroriste. Kështu do t'i përgjigjemi edhe tjerave, nëse ngriten kundër nesh, me topat amerikanë, kinezë apo japonezë, të cilët i kemi plotësisht në dispozicion.

SEANCA E PESTË

Luftrat ekonomike na sigurojnë pushtetin

Për ne është shumë me rëndësi që luftrat të mos sjellin kurfarë fitimesh territoriale. Prandaj, e tërë lufta do të bartej në terren ekonomik. Atëherë popujt do ta kuptojnë se dominimi në këtë fushë varet nga bashkëpunimi ynë. Kjo gjendje do t'i sjellë kundër-shtarët tanë, para miliona syve, nën mëshirën apo pamëshirën e agjunkturës sonë ndërkombëtare, e cila nuk njeh kufij, dhe e drejta e jonë ndërkombëtare do t'i shpartallojë të gjitha të drejtat njerëzore, me të cilat do të qeverisë, ashtu siç ligjshmëria qytetare i barazon marrëdhëniet reciproke të pjestarëve të vet.

Me këto rrugë do të mundësojmë që edhe fëmijët tanë të arrijnë në rezultate të njejta me ato të cilat janë arritur që në kohë të vjetra, ashtu siç dëshmon Bibla (Nehemija IX, 22-25).

Ne i kemi frymëzuar ligjet themelore të shtetit, të përmbledhura nëpër kushtetuta, që t'i shtyejmë njerëzit të njohin fuqinë e tyre, dhe t'i vejmë në dijeni që këtë fuqi ta masin sipas fuqisë së sovranit. Rezultati final dihet.

Kushtetutat kanë institucionalizuar tri pushtete: ligjdhënës, ekzekutiv dhe gjyqësor. Secili ka kufinj të caktuar, të cilët nuk mund t'i tejkalojë, pa e tronditur në themel tërë organizmin politik. Në këtë gjendje sovranit nuk ka qenë më një me shtetin; nuk e ka personifikuar më atë. Këto kanë qenë të pavarura njëra me tjetrën, kështu që ka mundur të ndodhë që akuza e bërë kundër njëres palë, të jetë dërguar, me pretekst hetimi, tek pala e akuzuar, e cila kështu ka qenë edhe gjykatës dhe akuzues. Kjo i ka bërë këto institucione të pal-ëndueshme, të plotfuqishme dhe të pavarura. Atëherë ne kemi mund të hedhim mendimin që ato nuk i shërbejnë më sovranit, pasi që ato, si edhe sovranit, varen nga populli, interesave të të cilit nuk i shërbejnë më, sepse i pengon kontrolli i udhëheqësit, i cili kishte vetëm një qëllim: interesin e tij.

Për t'i shtrënguar edhe më shumë institucionet, udhëheqësve të shumtë ju kemi premtuar të drejtën e udhëheqjes kolektive, pa kurfarë kontrolli, me kusht që të na ndihmojnë në mënyrë aktive gjatë krijimit të paknaqësive me kushtetutat ekzistuese, duke përgatitur ardhjen e republikës në shtetin e tyre. Republikat do të na japin karrigën e botës. Tani për tani vetëm e kemi zëvendësuar ndikimin e qeverive liberale me forcën tonë: me ar (kapital). Sot më asnjë ministër nuk mund të mbahet në pushtet pa mbështetjen tonë, pa përkrahjen tonë formale, të cilën ne e përgatisim prapa perdes

SEANCA E GJASHTË

Zhvillimi i shtetit republikan

Çdo republikë kalon nëpër tri faza: e para përngjet me ditët e para të njeriut të çartur e të verbuar, i cili hidhet me dëshprim majtas-djathtas; faza e dytë është demagogjia, e cila lind anarkinë, që shpie medeomos jo në despotizëm të ligjshëm, të hapur dhe të përgjegjshëm, por në despo-tizëm të fshehtë, të panjohur dhe të padukshëm, i cili punon me cinizëm, të cilin e mbulojnë agjentët e të gjitha llojeve, që ndërrohen pa zhurmë, që shkon në dobi të fuqisë sonë të fshehtë dhe i liron nga brengat për ta shpërblyer për shërbimet afatgjate.

Të rrënohet besimi në Zot

Duhet pranuar se liria do të mund të ishte e palëndueshme dhe e përher-shme, sikur të bazohej në parimet e besimit në Zotin, në vëllazërinë njerëzore dhe po të ishte pa idenë e barazisë - e cila është kundër ligjeve të natyrës për pushtet. Populli i cili do të jetonte me këtë besim do të gjendej qetë dhe me modesti në mbrojtje të klerikëve të nënshtruar sipas parimeve të Perëndisë, të cilët përcaktojnë fatin e tij në tokë. Për këtë arsye, ne duhet të çrrënjosisim besimin, të shkulum nga shpirtërat e Gojëve çdo mendim mbi Zotin dhe shpirtin, duke i zëvendësuar me formula matematikore, me interesa dhe epshe materiale.

Tregëtia dhe industria - Spekullimet

Në mënyrë që gojë të mos kenë kohë për të menduar dhe vërejtur se çka po ngjet me ta, duhet t'i orientojmë në kahje të etjes për profit, përmes industrisë dhe tregëtisë. Kështu, si individët, edhe populli, të ngërthyer në luftë për përfitime personale, as që do të vërejnë armikun e tyre të përbashkët: interesin tonë. Ndërkaq, që liria të arrijë të lëkundë dhe të shkatërrojë shoqërinë Goje, duhet punuar që spekulacionet të jenë themel i industrisë. Nga kjo, pasuria e nxjerrë për industri nga toka, do të kalojë në spekulim, dmth. do të shërbejë të mbush kontot tona, sepse të gjitha fijet e spekulimeve do të jenë në duart tona.

Viçi i artë

Luftrat e egra për pushtet dhe trazirat ekonomike do të krijojnë shoqëri të dëshpruara, egoiste, të pa shpirt, alergjike ndaj politikës dhe religjionit. Lider i tyre i vetëm do të jetë numri. Në vrap pas kënaqësive dhe pasurisë, do të bien në robërinë tonë të plotë. Falë kësaj, kur të vendosim të nxisim grushtshtetin, klasat e ulta Gojime do të ngriten kundër konku-rrentëve tanë kundër intelektualëve të tyre.

SEANCA E SHTATË

E drejta dhe avokatura

Titulli i rolit të avokatit i bën ata të ftohtë, të pamëshirshëm, kokëfortë dhe formalistë të thjeshtë. Ata shikojnë vetëm fitimin të cilin ua sjell mbrojtja, dhe nuk ju ha palla për të mirën e shoqërisë nga profesioni i tyre. Për këtë arsye ata i marrin të gjitha gjykimet pa dallim dhe kërkojnë në mënyrë të verbër, me çdo çmim, amnistinë e kriminelit. Për të arritur këtë, ata kapen edhe për imtësira ligjore të drejtësisë, me çka demorali-zohet e degradohet gjyqi (1) .

(1) - Shteti ynë do t'i përngjajë zotit hindus Vishnu. Çdo dorë nga 100 duart tona do të dirigjojë me tërë mekanizmin social të shtetit.

Diskreditimi i klerikut të gojëve

Ne jemi përkujdesur për ta deskredituar klerikun e Gojëve, për të rrënuar misionin e tij, i cili do të na pengonte. Ndikimi i klerikut në masë po bie dita ditës.

Shkatërrimi i krishtërimin

Liria e ndërgjegjes është proklamuar gjithandej; na ndajnë vetëm pak vite nga rënja e krishtërimin, të kundër-shtarit tonë më të rrezikshëm, për shkak të teorive të saj mbi jetën e ardhshme kuptimplote. Pengesat e tjera do t'i mposhtim lehtë, pasi që ta mposhtim së pari këtë. Klerikalizmit ia kemi ngushtuar aq shumë veprim-tarinë, sa që ndikimi i tij do të ketë kundërefekt.

Pallati i Papës

Në orën kur do të fillojmë shkatërrimin e pallatit të Papës, gishti i dorës së padukshme do t'ju tregojë masave Vatikanin, në të cilin ato do të vërsulen, ndërsa ne do të marrim rolin e mbrojtësit, për të evituar gjakderdhjen e tepruar. Ky akt do të na hap të gjitha dyert; do të hyjmë brenda dhe nuk do të dalim, pa e rrënuar tërë fuqinë e cila ndodhet në pallatin e Papës.

Papa i vërtetë dhe Patriarku i botës

Papën do ta zëvendësojë mbreti hebrej. Ai do të bëhet Patriarku Përgjithshëm i kishës internacionale, të themeluar nga ne. Por, derisa ta riedukojmë rininë, brenda një faze kalimtare do të rrënojmë besimin ekzistues dhe kishën, ngadalë e pa dhunë, me kritika dhe përçarje.

Qëllimet shkatërruese të shtypit bashkohor

Shtypi ynë do të zbulojë veprat e shtypit dhe të religjionit dhe pa-aftësinë e Gojëve të cilët nuk janë me ne. Ai këtë do ta bëjë me shprehjet më ofenduese, për të përlulur të krishterët, ashtu siç e kanë përlulur ata shekuj me rradhë racën tonë.

Organizata e policisë

Ne do të jemi të udhëzuar për gjithçka, edhe pa ndihmën e policisë zyrtare. Kjo polici e vendosur për Gojë nga ne, nuk është për asgjë tjetër, përpos për të penguar qeverinë Goje që ta njohë të vërtetën.

Nën programin tonë edukativ, një e treta e besimtarëve tanë do t'i mbikqyrë vullnetarisht të tjerët, dhe atë nga ndjenja e detyrës. Ky duhet të jetë princip i çdo nëpunësi. Këtë tanimë e bën një e treta e vëllezërve tanë, të cilët përkujdesen për të tjerët dhe na njohtojnë për atë që ndodh. Keqpëdorimi i shërbimit të spiunëve dhe të denoncuesve tek ne konsiderohet nder. Ky kuptim në të ardh-mën do të jetë i përgjithshëm.

Ai i cili nuk i zbulon veprat politike ose bazat për të cilat bie në njohuri, do të konsiderohet bashkëfajtor, nëse vër-tetohet se ka qenë i njohtuar.

Kahala - shembull i spiunazhit

Ashtu siç janë të detyruar sot vëllezërit tanë të paralajmërojnë tek Kahala (2) mbi kriminalitetin që ndodh, ashtu të gjithë të besuarit tanë të tjerë, me përgjegjësinë e tyre perso-nale, do t'i përmbushin detyrat e tyre ndaj shtetit.

(2) – Kahala është sistem hebrej i cili i obligon ata që të ndihmojnë bashkatdhetarët e tyre kudo që janë.

Keqpërdorimi i pushtetit

Duke i ofruar Gojëve butësinë e liberalizmit dhe pandërgjegjshmërinë, kemi zhvilluar egoizmin dhe epshin tek agjentët tanë, të caktuar për të vendosur rend. Tek ata i kemi zgjuar shprehitë shkatërruese, midis të cilave “rushfeti” zë vend të rëndësishëm. Në shumë qarqe kemi krijuar trazira, të cilat tek klasat e ulta kanë kanë nxitur paknaqësi dhe konflikte të gjëra.

SEANCA E TETË

Ligji dhe pushteti i Gojëve humb respektin

Me ndikimin tonë, zbatimi i ligjeve Goje është sjellur në minimum. Autoriteti i tyre është rrënuar me interpretime liberale të cilat ne i kemi bërë. Çështjet më të rëndësishme parimore, politike e morale, gjykatat i zgjedhin sipas kuptimit që ju imponojmë ne. Ato gjykojnë palët nga pozicioni të cilin iu imponojmë ne, nëpërmes njerëzve të lëkundshëm, mendimit të shtypit ose mjeteve tjera, për të cilat nuk llogaritet se i përdorim ne. Vet senatorët dhe drejtorja e lartë përcjellin verbërisht këshillat dhe udhëzimet tona. Këtu po ju sjell një dëshmi të varfërisë së trurit shtazarak të Gojëve, të paaftë për të menduar dhe analizuar, për të vërejtur, aq më pak për të paraparë pasojat e një gjendje të këtillë të gjërave.

Populli i zgjedhur

Shpirti i Gojëve është plotësisht shtazarak: ai sheh, po nuk parasheh, dhe zbulimet e tij janë kryesisht të karakterit material. Nga e tëra kjo, rrjedh qartë se vet natyra ka përcaktuar që ne të drejtojmë me Gojimët dhe të sundojmë botën.

SEANCA E NËNTË

Zyrtarët e shitur

Kurdoherë që një qeveri, qoftë republikane apo autokratike sjell vendime, ajo inspirohet nga ligjet. Për këtë, kujdesi ynë duhet të kërkojë rrymën e cila është në gjendje për t'i deformuar ato, për t'i maskuar apo paqartësuar. Duke zbatuar ligjin në kuptim liberal, arrihet shprehia për të sjellur kërkesa të reja; moskryerja e këtyre kërkesave shpie në shkapër-derdhje dhe anarki. Atëherë, si sovran faktik të botës, mbretërit tanë, edhe pse të pakurorëzuar akoma, do të mund të përforcojnë despotizmin tonë tanimë të fuqizuar, sepse ky është një despotizëm i padukshëm, pra edhe i papërgjegjshëm. Në vend se të bie mbi ne, përgjegjësia do të bie mbi përfaqësuesit e popullit, të cilët, në mënyrë të pavetëdijshme dhe gjithsesi pa e njohur qëllimin, zbatojnë programin tonë. Por, pasi që ne i

mbrojmë, sepse i dëgjojnë këshillat tona, përgjegjësia e tyre manifestohet eventualisht në ndërrimet e shërbimeve në drejtori apo në suspendimet e përkohshme; ndërkaq, në rast të kundërshtimit të urdhëresave tona, do të gjykoheshin me pushim të përjetshëm.

Drejtuesit, të cilët i kemi zgjedhur nga publiku, për shkak të servilizmit të tyre, nuk do të kenë përvojë në udhëheqje. Në lojën tonë ata lehtë do të shndërroheshin në piunë të dijetarëve tanë, të këshilltarëve tanë gjenialë, të specialistëve tanë, të cilët që nga rinia e hershme janë edukuar për drejtimin e punëve botërore. Siç e dini, këta njerëz kanë mësuar në tempullin e Zotit (1) tonë; ata kanë thithur udhëzimet e vlefshme nga planet tona politike, nga përvoja e historisë dhe përcjellja e çdo ngjarjeje. Gojët mirren me rutinat dhe teoritë, aspak nuk brengosen për pasojat që rrjedhin nga kjo. Për këtë arsye ne nuk duhet të mirremi me ta, ata janë duke u dëfryer.

Ligjet, të cilat burojnë nga teoritë shkencore, për gojët kanë rëndësi të madhe, dhe ne ju kemi krijuar besimin e verbër në shkencë. Intelektualët e tyre krekosen me dituritë e tyre, të cilat logjika nuk i ka vërtetuar, duke humbur kohë për t'i aplikuar në veprë kuptimet e shkruara nga mësimet teorike, siç i kanë shkruar agjentët tanë, për të ndërruar drejtimin e shpirtit të tyre në kahje të nevojave tona.

(1) – Satanait

Aftësia e adaptimit në politikë

Lidhur me karakterin dhe synimet e popujve, ne duhet të llogarisim në idetë moderne, për të mos gabuar në politikën e drejtimit të punëve. Fitorja e sistemit tonë - mekanizmi i të cilit mund të punojë ekskluzivisht sipas temperamentit të popullit me të cilin kemi të bëjmë, nuk do të jetë e plotë, nëse zbatimi praktik i tij nuk do të bazohet në rezultatet e së kaluarës dhe në të dhënat e të sotmes.

Roli i shtypit

Qeveritë moderne e kanë në duar fuqinë e jashtzakonshme, e cila krijon rrymime idesh në popull. Kjo fuqi është: SHTYPI. Roli i tij është të bëjë reklamime të domosdoshme, të paraqesë ankesat e popullit, të nxisë dhe të mbështesë paknaqësitë. Ai në vete mishëron fitoren e lirisë së intrigimit; por askush pos nesh nuk e di si ta organizojë këtë fuqi dhe si të nxjerrë fitim nga ajo. Me fuqinë e saj ne kemi arritur ndikimin tonë.

Ari dhe gjaku ynë

Përmes shtypit ne kemi mbledhur ar, edhe pse shpeshherë e kemi arritur me lumenj gjaku e loti; por qëllimi arësytet mjetet. Kjo na ka kushtuar me shumë sakrifica dhe viktima të njerëzve tanë, por çdo viktimitë e jona vlen para Zotit të mijëra Gojimëve.

SEANCA E DHJETË

Qeveria despotike

Çfarë lloji i qeverisjes mund t'i jipet shoqërive në të cilat ka depërtuar korrupsioni në të gjitha poret, ku pasuria arrihet përmes mashtrimeve e dinakërisë, ku sundon anarkia, ku morali mbahet përmes dënimeve dhe jo parimeve të arritura, ku ndjenjat patriotike dhe religjioze janë zëvendësuar me ide kozmopolite? Cila formë tjetër e qeverisjes mund t'i jipet shoqërive të tilla, nëse jo despotike, të cilën do ta përshkruaj tani.

Duhet të realizojmë centralizimin e fortë të shtetit, për të mbajtur në duar të gjitha forcat e shoqërisë. Pastaj, me ligje të reja, do t'i regullojmë automatikisht të gjitha funksionet e jetës politike të besimtarëve tanë. Këto ligje do t'i shfuqizojnë një nga një të gjitha benificionet dhe liritë, ndërsa mbretëria e jonë do të shfaqet me një despotizëm madhështor, i cili do të jetë në gjendje të shkel individë të rezistueshëm dhe të paknaqur, gjithmonë dhe gjithkund. Atyre që pohojnë se despotizmi për të cilin po flas, nuk përkon me përparimin modern, unë do t'ju dëshmoj të kundërtën.

Fuqia e bazuar në shkatërrimin e fesë

Në kohën kur popujt i konsideronin udhëheqësit e tyre si përfaqësues të vullnetit të Perëndisë, ata i nënshtroheshin pa diskutim vullnetit të sovranit të tyre. Por, që kur ne i kemi njohtuar me të drejtat e tyre, filluan t'i shikojnë ata si njerëz të vdekshëm. Posa ua kemi lëkundur besimin në Zot, pushteti është shndërruar në pronë publike, të cilën e kemi grabitur ne. Aq më shumë që ne e kemi mjeshttrinë e sundimit me masa dhe individë, me ndihmën e teorive, frazave të mëdha, ligjëtimeve mbi jetën sociale, etiketimeve të çdo lloji të artit, qëllimin e së cilave Gojët nuk mund ta kuptojnë. Kjo mjeshtri është një karakteristikë e gjenit tonë administrativ, e mbështetur në analiza dhe zbërthime suptile. Në këtë fushë, si edhe në hartimin e planeve të veprimit politik dhe të solidaritetit; jemi të pa konkurrencë.

Pse është e pamundshme marrëveshja midis shteteve

Një ditë mund të bashkohen të gjithë Gojët, por ne tanimë jemi të mbrojtur, nëpërmjet përçarjeve që i kemi mbjellur aq thellë midis tyre, sa që nuk mund të çrrënjosen më. Ne i kemi sjellur në konfrontim interesat e tyre personale, popullore dhe fetare dhe urrejtjen racore; të gjitha ndjenjat me shekuj të vjetra, me të cilat i nxisim dhe ushqejmë zemrat e tyre. Falë kësaj, asnjë shtet nuk mund të kërkojë ndihmë askund për luftë kundër nesh, sepse çdo shtet do të mendojë se koalicioni kundër nesh, do të jetë më shumë në dëm se në dobi të tij. Duke qenë shumë të fuqishëm, ata janë të detyruar t'i bëjnë llogaritë me ne. Qeveritë nuk mund të bëjnë asnjë marrëveshje pa praninë tonë.

Populli i zgjedhur

Zoti ka thënë: “Sipas meje, mbretërit mbretërojnë”. Profetët (1) tanë kanë thënë se vet Perëndia na ka zgjedhur të mbretërojmë me botën. Për këtë Zoti na ka dhuruar gjenialitetin. Ne duhet të kryejmë detyrën tonë për këtë synim, për të pushtuar botën me mjete paqësore.

(1) – Dijetarët e errësirës.

Ari është fuqia e vërtetë e qeverisë

Të gjitha rrotat e mekanizmave shtetërore sot, i lëviz një ngasës, i cili është në duart tona. Ky ngasës është ari. Shkenca e ekonomisë politike, të cilën e kanë shpikur shkencëtarët tanë (2), qëmoti i shpreh respektin prestigjor të kapitalit tonë.

(2) - Plagiat i deformuar i të vërtetës shkencore apo shkenca të vjedhura nga gjenitë njerëzore?

Monopoli me tregëtinë dhe industrinë

Në mënyrë që kapitali të ketë lirinë e veprimit, duhet krijuar lirinë e monopolit industrial, me të cilin do të nënshtrojmë popujt. Sot është më me rëndësi t'i çarmatosim popujt se sa t'i shtyejmë në luftë. Sot është më mirë t'i shfrytëzojmë se t'i qetësojmë ndjenjat e zgjuara, më mirë t'i pranojmë dhe interpretojmë idetë sipas kuptimit tonë se sa t'i shuajmë.

Roli rrënues i shtypit

Problem thelbor i qeverisë sonë është që përmes kritikës të dobësojmë shpirtin publik, që ai të humb shprehinë e vështirimit të gjërave.

Institucionet marioneta

Popujt dhe njerëzit fjalët i kanë marrë gjithmonë si vepra. Ata janë të kënaqur me sipërfaqësoren, dhe rrallë vërejnë se përfaqësuesit e tyre i përmbahen apo jo premtimeve të cilat i përkasin jetës sociale. Prandaj, ne i kemi organizuar institucionet marioneta, përmes lozheve tona masonike, të cilat do të mbajnë fjalime se si ato i ndihmojnë zhvillimit.

Ne e kemi përvetësuar fizionominë e të gjitha partive për synime liberale, ne ju kemi siguruar oratorë, të cilët kanë folur aq shumë sa që dëgjuesit janë lodhur dhe kanë humbur vullnetin.

Korrupsioni i opinionit publik

Për të përfituar opinionin publik, ne duhet t'i vejmë ndërkamca e t'i hedhim mendime kontradiktore nga të gjitha anët, në mënyrë që Gojë të paudhëzuar të humbin në këtë labirint dhe të konkludojnë se është në të mirën e tyre të mos kenë fare mendim politik. Publiku nuk guxon t'i njohë çështjet politike në dritën e tyre të vërtetë, të cilat i takojnë vetëm atij që drejton. Mjet tjetër që të qeverisim me sukses është t'i shumëzojmë zakonet, shprehitë, epshet, ashtu që askush të mos mund të përshtjellojë, në mënyrë që njerëzit përfundimisht, duke parë gjithçka në dritë tjetër, e duke dhënë interpretime personale, të mos mund të kuptohen as në mes veti.

Në këtë gjendje, armiqtë në mes të Gojëve do të bëjnë që ata të tradhëtojnë njëri tjetrin për interesa tona. Kundërshtimi i mendimit krijon mosmarrëveshjen dhe urrejtjen më të suksesshme. Me këtë metodë ne do të korrim rezultate nga përçarjet e partive politike; do t'i ndajmë të gjitha forcat e tyre të bashkuara e të padëgjueshme, duke ju dobësuar vullnetin e iniciativave personale, të cilat do të kishin penguar punën tonë.

Rrënimi i nismave individuale

Nuk ka asgjë më vdekjeprurëse se sa nisma individuale. Nëse ajo është gjeniale, mund të bëjë më shumë se miliona individë mbi të cilët kemi vendosur mbikqyrjen. Ne jemi të detyruar t'i edukojmë Gojë të ashtu që përpara çdo pune që kërkon iniciativë individuale, të ulin duart me shpirtë-ngushtësi.

Liria e veprimit, të cilën ia kemi futur Gojëve në kokë, iu dobëson forcat, kur të ballafaqohen me lirinë e huaj. Nga kjo rrjedhin dështimet, dëshpërimi dhe tronditjet morale të tyre.

Mbiqeverisja e jonë

E gjithë kjo, në fund të fundit, do të na shërbejë që të lodhim Gojë të, për të qenë të detyruar të na ofrojnë pushtet ndërkombëtar, pushtet i cili me synimet dhe përgatitjet e veta mund t'i përfshijë pa vështirësi të gjitha qeveritë e botës për të krijuar një Mbiqeverisje.

Atëherë, në vend të sunduesve mbretëror, do të vendosim vet DEMONIN (3), të cilin të gjithë do ta konsiderojnë Qeveri Mbishtetërore. Duart e tij do të shtrihen në të gjitha anët si kthetra, ndërsa organizata e saj do të jetë aq fuqiplote sa të sundojë me tërë botën.

(3) - Që dëshmon prejardhjen dhe synimet e këtij misioni.

SEANCA E NJËMBËDHJETË

Unifikimi i urdhërimit dhe ekzekutimit

Plani i udhëheqjes duhet të jetë i vendosur në një kokë të vetme. Shpërndarja e tij nëpër shpirtëra të ndryshëm e dobëson atë. Ai do të jetë i njohur vetëm për Sovranin, ndërsa drejtuesit e tij do të zbatojnë pjesët që do t'ju besohen, në rast nevojë, pa të drejtë komenti. Kjo për arsye për të mos dështuar, apo dëmtuar kuptimin apo harmoninë gjeniale të tërësisë së tij, rëndësinë praktike të fuqisë së tij, të cilën e përmban çdo pjesë e Planit. Nëse do debatohej dhe votohej, duke e ekspozuar para mendimeve të llojllojshme, do të mirrte kuptime të ndryshme, duke mos depërtuar në thellësinë dhe harmoninë e themeleve të tij. Planet tona duhet të jenë të menduar fuqimisht dhe logjikisht: prandaj edhe nuk mund t'i publikojmë, për të mos i dhënë mundësi opinionit për të sakatosur edhe këtë vepër gjeniale të udhëheqësit tonë.

Derisa të mos vijë ora e mbretërisë sonë, nuk do të ndërmarrim ndryshime thelbore të institucioneve ekzistuese; ne vetëm do të nën-shtrojmë bazën e tyre ekonomike, rrjedhimisht edhe funksionimin e saj, duke e orientuar në rrugë të hartuar në planet tona.

Varrosja e institucioneve të shteteve Goje

Të gjitha institucionet e shteteve pothuajse janë të njejta, me emra të ndryshëm: përfaqësitë, ministrinë, senati, këshilli shtetëror, organet ligjdhënëse e ekzekutive. Nuk do t'ju flas mbi mekanizmin e marrëdhënieve reciproke të këtyre institucioneve, sepse ai është i qartë; vetëm do t'ju tërheq vëmendjen në atë, se secili nga ky institucion kryen një funksion të rëndësishëm shtetëror. Këtu fjala "i rëndësishëm" ka të bëjë me funksionin, e jo institucionin. Nga kjo rrjedh se nuk kanë rëndësi institucionet por funksionet. Institucionet kanë bërë ndarjen e të

gjitha funksioneve shtetërore: pushtetin drejtues, ekzekutiv, ligjdhënës, gjyqësor dhe të kontrollit. Prandaj, këto funksione të organizmit shtetëror janë bërë të ngjashme me organet e trupit të njeriut. Nëse një organ i aparatit shtetëror dëmtohet, do të sëmuret shteti, siç ndodh edhe me trupin e njeriut.

Efektet e liberalizmit

Duke infektuar organizmin shtetëror me liberalizëm, me këtë helm vdekjeprurës, e tërë jeta politike shteteve do të nënshtrohet; të gjitha do të goditen me sëmundjen vdekjeprurëse: shprishjen e gjakut. Nuk na mbetet tjetër, vetëm të presim fundin e agonisë së tyre.

Liberalizmi ka pjellë qeveritë kushtetuese, të cilat kanë zëvendësuar aristokracinë². Kushtetuta nuk është asgjë tjetër, përpos një shkollë e përçarjes, e konfrontimeve, e mosmarrëveshjeve, e mospajtimeve, e agjitacioneve të pafrytshme, e klaneve, e të gjitha atyre që e dobësojnë aktivitetin e shtetit.

Tribinat, si edhe shtypi, i kanë gjykuar sundimtarët me papunësi dhe pafuqi. Me këtë ata janë bërë të pavlerë. Për këtë edhe kanë rënë. Mëpastaj është bërë e mundur shpallja e epokës republikane: Përfaqësuesin e popullit e kemi zëvendësuar me karikaturën e tij - kryetarin e shtetit, të marrë nga masat, nga mesi i kreaturave tona, robërve tanë. Ky ka qenë eksplozivi i parë vënë shteteve të popujve gojimë.

Përgjegjësia e Presidentit

Në të ardhmen e afërt, do të përcaktojmë edhe përgjegjësinë e Presidentit. Atëherë nuk do të jemi më në pozitë të papërshtatshme për të zbatuar planin tonë: presidentët do të bartin tërë përgjegjësinë. Fakti i kësaj përgjegjësie, do të ndriçojë radhët e atyre që janë të etshëm për pushtet, kjo do të lind tollovinë dhe dezorganizimin në shtet, i cili nuk do të mund të zgjedh presidentin. Atëherë ne do hyjmë në radhët e tyre pa pengesa.

Presidentët e prishur - Kuvendi - Gjyqi suprem

Së pari do të përgatisim zgjedhjen e Presidentit, i cili, për të zhvilluar punën e tij, do të ketë një lloj "Paname" (1). Për shkak të këtyre njollave nga e kaluara e tij, ai do të jetë kryerës besnikë i urdhërave, nga frika e zbulimit të tyre, por edhe nga levërdia dhe interesi të cilin ia sjell roli i Presidentit.

Kuvendit të delegatëve i takon që të zgjedh dhe mbrojë Presidentin, pushteti i të cilit do të bëhet cak i të gjitha sulmeve. Por ne, për ta mbrojtur, do t'ia japim të drejtën të thirret drejtëpërdrejt në emër të popullit, për ti ikur plebiscitit, pa ndërmjetësimin e përfaqësuesve të popullit, sepse populli është shërbëtor i yni i verbër.

Presidentit ne do t'ia japim të drejtën të shpall gjykatën supreme. Këtë të drejtë do ta arësyetojmë me faktin se Presidenti, si shef i ushtrisë, mund të disponojë me ushtrinë për mbrojtjen e kushtetutës republikane, pasi që ai është përfaqësues i kësaj kushtetute. Me këtë është e qartë se me një qeverisje të tillë, çelësi i shenjtë do të jetë në duart tona. Askush pos nesh nuk do të mund të sundojë me pushtetin ligjdhënës.

(1) - Shprehje polonishte: Kabineti i Presidentit - me njerëz gjithashtu të komprometuar.

Kushtetuta e re demokratike

Për më tepër, Kuvendit do t'i mirret e drejta e interpelancës mbi masat të cilat do t'i ndërmarren qeveria, me arësyetimin e mbrojtjes së sekretit politik, për të cilën do të jetë përgjegjës Presidenti. Numri i deputetëve të popullit, sipas kushtetutës së re, do të vihet në minimum, që do të zvogëlojë rritjen e epsheve politike. Por, nëse epshet do të merrnin zjarr në Kuvend, ne do të kemi gjithmonë të drejtë për t'u thirrur në popull, si në shumicë.

Presidenti i republikës, do të ketë privilegj të emërojë kryetarët dhe nënkryetarët e Kuvendit dhe të Senatit. Ne do të punojmë që mbledhjet permanente parlamentare të zgjasin me muaj. Pos kësaj, Presidenti i shtetit, si shef i pushtetit ekzekutiv, do të ketë të drejtë të thërrasë apo shpërndajë kuvendet parlamentare, dhe, në rast të shpërndarjes, të shtyejë thirrjen e Kuvendit të ri parlamentar. Për të mos e tejngarkuar përgjegjësinë e Presidentit, nëpërmes urdhëresave të tij, do t'i bindim ministrat dhe zyrtarët e tjerë që e rrethojnë, të kalojnë mbi ato, duke i zëvendësuar me veprime vetanake. Ata do të marrin nganjëherë përgjegjësinë në vend të tij. Këtë rol ne do t'ia rekomandojmë në veçanti Senatit, Këshillit shtetëror dhe Kabinetit ministror.

Presidenti i republikës do t'i debatojë ligjet ekzistuese në mënyra të ndryshme, ashtu si duam ne. Në rast nevojë, ai do të mund të bëjë anulimin e tyre. Ai do të propozojë ligjet e përkohshme dhe ndryshimet kushtetuese, vetëm nëse këto masa i arësyeton me një interes më të madh shtetëror.

Kalimi në autokraci

Me këto mjete, hap pa hapi, do t'i shfuqizojmë të gjitha ato që kemi qenë të detyruar t'i vendosim, dhe, kur të vijë ora e jonë për t'i zëvendësuar qeveritë e tyre me qeverinë tonë autokratike, do ta shfuqizojmë, pa u vërejtur, çdo kushtetutë.

Shpallja e Sovranit Fuqiplotë

Mund të ndodh që Sovrani ynë të pranohet sovran botëror, para shfuqizimit të kushtetutave. Ky pranim mund të vijë si rezultat i dëshprimit nga trazirat dhe rënja morale e qeverive, kur popujt të brohorisin: "Poshtë të gjithë, duam vetëm një lider, mbretin e botës, qoftë i gjakut sionist, i cili do të dijë të na bashkojë dhe të eliminojë shkaqet e përçarjes sonë: kufijtë, fetë dhe borgjet e popujve; mbretin i cili më në fund, do të na kthejë besimin dhe rendin, ato të cilat nuk po i arrijnë qeveritarët dhe përfaqësuesit tanë, duke na sakrifikuar gjithmonë për interesat e tyre.

Lozhet që përhapin sëmundje të ndryshme dhe të këqijat tjera

Dihet mirë se si mund të nxiten epshet: duke i trazuar raportet midis popujve dhe qeverive. Kështu, të gjithë do të dërmohen nga përçarjet, nga armiqësitë dhe luftrat reciproke, nga bajraktarllëqet dhe mundimet e tjera, të cilat i çrrënjosin edhe popujt me durim të madh, përmes urisë e mjerimit, përhapjes së sëmundjeve të ndryshme, kundërhelmin e të cilave e njohin vetëm shkencëtarët tanë. Duke mos patur rrugëdalje tjetër, Gojët do t'i nënshtrohen zotërimit tonë financiar e monopolist. Nuk guxojmë t'ju japim frymë të lirë, sepse do të na prolongohen rezultatet e veprimeve tona të gjertanishme, gjë që nuk shkon në levërdinë tonë.

SEANCA E DYMBËDHJETË

Themelet e kushtetutës së re

Ja më në fund programi i kushtetutës sonë të përkohshme. Ne do t'i krijojmë ligjet, të drejtën dhe drejtësinë:

Me dekretet e Presidentit të përgjegjshëm;
Në formë të urdhëresave të përgjithshme;
Në formë të urdhëresave të senatit dhe të dekretit të këshillit shtetëror;
Në formë të rretheve ministrore, dhe
Nëse vie rasti i volitshëm, në formë të grushtshtetit.

Mjetet dhe hollësitë e revolucionit tonë

Duke iu përmbajtur këtyre pikave, do të mirremi me hollësitë e planit, të domosdoshme për të realizuar ndërrimin e mekanizmit të aparatit shtetëror, në momentin e volitshëm për ne.

Le të qartësojmë çështjet të cilat i përkasin lirisë, të drejtës së zgjedhjes dhe shumë çështjeve tjera, të cilat duhet të zhduken patjetër nga skena njerëzore, ose do të ndryshohen radikalisht me ardhjen në pushtet të Despotit ndërkombëtar.

Në atë moment duhet shpallur dhe zbatuar njëkohësisht dhe me rigoro-zitet të gjitha urdhëresat tona, sepse më vonë, çdo ndryshim pas goditjes i cili do të vinte përmes dorës së fortë, do të revoltonte popullin. Nga ana tjetër, nëse nuk do të zbatohesh me vendosmëri, populli do të thonte: "E kanë pranuar gabimin", gjë që do të dëmtonte aureolën e pagabueshmë-risë së pushtetit tonë. Që të dy rastet do t'i nënshtroheshin cënimit vdekje-prurës të autoritetit të forcës së re.

Pra, na duhet patjetër, që në momentin e shpalljes dhe ardhjes së pushtetit tonë, kur popujt janë akoma të hutuar nga grushtshteti, nga habia dhe frika, të kuptojnë se forca e jonë është aq e palëndueshme dhe e fortë, sa nuk do të llogarisim fare në protesta dhe as që do të mirremi me kërkesat apo vërejtjet e tyre, të cilat, nëse do të ketë nevojë, do t'i shtypim, në çdo kohë dhe në çdo vend. Duhet ta dinë se ne i kemi marrë të gjitha që na kanë munguar me një hov, dhe nuk do ta ndajmë me askënd. Atëherë, nga frika në palcë, do t'i mbyllin sytë dhe presin se çfarë do të ndodhë, me shpresë se ndoshta do të dalë ndonjë përmirësim. Aq më shumë që ne premtojmë se do t'ju kthejmë të gjitha liritë dhe privilegjet, pasi që t'i qetësojmë partitë dhe nënshtrojmë armiqt e paqes. Ardhmëria do të tregojë, sa kohë do të presin.

Rrena mbulon Lozhet

Pse përndryshe do ta kishim shpikur politikën e rrugës së tërthortë, nga e cila, për interesat tona, diçka i kemi treguar Gojëve, për të arritur atë që nuk kemi mundur në rrugë të drejtëpërdrejtë? Politika ka qenë themel i organizatës sonë. Tani nuk na mbetet tjetër, përpos për të punuar në përfundimin e saj, për të arritur tek froni në themele komfortabile e të forta.

SEANCA E TREMBËDHJETË

Liria

Kur të vijë ora e jonë, lirinë e cila mund të interpretohet në mënyra të ndryshme, do ta emërojmë kështu: “Liri quhet e drejta për të bërë atë që lejon ligji”. Ky interpretim do të jetë adekuat, sepse ligji do të lejojë vetëm atë që është në përputhje me programin e paraqitur më lart, të cilin do ta shtjelloj në vazhdim.

Shtypi nën pushtetin tonë

Sa i përket shtypit do të veprojmë si më poshtë:

Shtypi shërben për interesat tona për t’i zgjuar gjer në çoroditje epshet dhe egoizmin e partive. Ai shpeshherë është i zbrazët, i padrejtë dhe i rrejshëm, dhe shumica e njerëzve nuk e kupton se kujt i shërben në të vërtetë. Gazetave do t’ju vendosim sanksionin, si edhe të gjitha publikimeve të tjera. Çfarë interesi do të kishim, sikur të bëheshim shenjë e broshurave dhe e librave, sikur të mos liroheshim nga sulmet shtypit të përditshëm? Do të veprojmë ashtu, që publikimi i shtypit, i cili na kushton shumë - sepse jemi të detyruar ta cenzojmë - të bëhet burim i të ardhurave tona. Për këtë qëllim do t’i vejmë taksë të veçantë dhe nga botuesi dhe shtypëshkronja do të kërkojmë kaucionin, i cili do të garantojë pagesën e dënimit. Këto dënime do të mbrojnë qeverisjen tonë nga sulmet e shtypit, sulmet të cilat do të dënohen, me arësytimin që secila gazetë e cila pa bazë dhe arsye i zgjon shpirtrat, do t’i nënshtrohet dënimit. Sa i përket gazetave partiake, të cilat mund të mos brengosen për humbjet e parave, ne do të deklarojmë se askush nuk mund të rrezikojë prestigjin e qeverisjes sonë pa u dënuar. Nga këto arsye, ose nga pamundësia e tyre për të vërtetuar bazueshmërinë e arsyeve të sulmeve që i bëjnë, ne do t’i nënshtrojmë edhe organet e padë-gjueshme të tyre.

Kur na duhet të bëjmë ndryshimin e ndonjë pike të institucioneve tona qeverisëse, këtë punë do ta organizojmë ashtu që ato të sulmohen nga organet tona, dhe, pasi që ata do të hedhin arësytime të bazuara, për të dëshmuar paprekshmërinë e pikës në fjalë, sulmet e tyre nuk do t’i ekspozohen ndjekjeve. Kjo, pos tjerash, do të shërbejë për të thënë se megjithatë ekziston fjala e lirë, e mënçur dhe e drejtë, të cilën ne nuk e shtrëngojmë.

Cenzura e gazetave, revistave, librave dhe organeve informative

Asnjë lajm nuk mund të dalë në opinion e të depërtojë në masë, nëse nuk i kalon kontrollit tonë, sepse të gjitha lajmet e botës kalojnë dhe cenzen nëpërmes agjencive tona. Këto agjenci, të themeluara nga ne, dërgojnë për opinion vetëm atë çka ne urdhërojmë.

Ai i cili dëshiron të bëhet botues, të ketë ndërmarrje botuese apo librari, është i detyruar të marrë diplomë për të ushtruar profesionin e tillë e cila, në rast të padëgjueshmërisë, mund t’i mirret. Me këtë regjim, mendimi i njeriut do të jetë mjet edukimi në duart tona, mjet i cili do të leçit shpirtin e popullit për të mos ëndërruar mbi të mirat e përparimit.

Përparimi

Këto iluzione shpiejnë në anarkinë e marrëdhënieve reciproke të njerëzve ndaj pushtetit, sepse ideja e zhvillimit ka thithur idenë e emancipimit të pakufishëm. Të gjithë liberalët kanë për synim ta kërkojnë këtë gjithnjë e më shumë, dmth. të

shndërrohen në anarkistë, të paktën me mendime, nëse jo me vepra. Ata bëhen të pangopshëm me lirinë dhe bien në maniret e kokfortësisë, në anarki e cila kundërshton çdo gjë, vetëm sa për të kundërshtuar.

Gjithnjë shtypi

Le të kalojmë tani tek ndërmarrjet botuese. Çdo gjë që shtypet, do ta taksojmë sipas numrit të faqeve, dhe kjo taksë e veçantë do të sigurohet me kaucionin e kërkuar. Librat që kanë më pak se 600 faqe, do t'i vejmë në kategorinë e broshurave me tatime të dyfishta, ashtu që në njërin anë do të kufizojmë numrin e revistave, dhe, nga ana tjetër, do t'i detyrojmë shkrimtarët të botojnë vepra të gjëra dhe të mërzitshme, të cilat do të lexohen pak, për shkak të çmimit të tyre. Në këtë mënyrë do ta zëvendësojmë shitjen nga libraritë me revistat tona të lira.

Tatimi do t'i zvogëlojë synimet për literaturë të panevojshme; me këtë, shkrimtarët vetvetiu do të bien në duart tona. Nëse ka të atillë që duan të shkruajnë në frymë të kundërt me idetë tona, ata nuk do të gjejnë botues për t'i hedhur në dritë veprat e tyre. Çdo botues apo pronar shtyp-shkronje, duhet të marrë leje nga ne, para se të botojë ndonjë vepër, dhe nëse eventualisht nuk mund ta pengojmë, ne do të paraprijmë që të botohet, duke debatuar vetë mbi lëndën e saj, për të ulur përshtypjen e keqe që mund ta ketë vepra pas botimit.

Letërsia dhe gazetaria janë dy faktorët më të rëndësishëm të edukimit. Prandaj, shumicën e gaze-tave periodike - ditore, do t'i ketë qeveria e jonë. Sa i përket tjerave, ne do t'i blejmë ato duke i mbështetur. Kështu do të arrijmë ndikim të madh. Nga 30 botime, 25 do të botohen nga ne. Por, meqë opinionin nuk guxon të hetojë se si qëndrojnë gjërat, gazetat tona do të përmbajnë mendime të llojllojshme. Kjo do të na sigurojë besimin duke i tërhequr në kurthë kundërshtarët tanë, gazetat e te cilëve do t'i përcaktojmë ne.

Në vend të parë do të vejmë shtypin zyrtar. Ai do të vigjilojë pandërpre mbrojtjen e interesave qeveritare duke mos pasur kurrfarë ndikimi. Në vend të dytë, do të vijë shtypi gjysëm-zyrtar, puna e të cilit do të jetë bashkimi i indiferentëve dhe butakëve.

Në vend të tretë, do të jetë shtypi me rryma dhe mendime plotësisht të kundërta me tonat, tek i cili do ta kemi vetëm një ndërmjetës, zëdhënësin (porte-voix) e çdo partie. Këto parti të ndryshme do të mbështeten tek ndërmjetësi ynë duke na hapur të gjitha letrat. Kjo kategori e shtypit do të përfaqësojë rrymat aristokratike, republikane, revolucionare, anarkiste, konzervative e rryma të tjera. Por, si Zoti Vishnu, ne do t'i kemi njëqind duar, dhe secila do të prek pulsën e përfaqësuesve të ndryshim të opinionit publik. Sa herë që diç lëviz në luftrat opozitare, njëra nga këto duar i afrohet partisë së eksituar, për ta orientuar kah qëllimi ynë, sepse ai i cili është i eksituar jasht mase, humb çdo gjykim dhe gjakftohtësi, dhe i lëshohet lehtë ndikimit të tjetrit, duke menduar se ai do ta ndihmojë për të mundur armikun. Kështu, ata që mund të mendojnë se përfaqësojnë mendimin e partisë së vet, në të vërtetë do ta thonë atë që shkruajnë agentët tanë duke u shqetësuar edhe më shumë; duke imagjinuar se mbrojnë flamurin e partisë së tyre ata do të paraqiten me atë që i japim ne.

Për të renditur në këtë kuptim ushtrinë tonë gazetareske, duhet ta organizojmë këtë punë me kujdes të veçantë.

Me emërtimin "Sektori qendor i shtypit", do t'i thërrasim mbledhjet letrare, në të cilat agentët tanë do t'ju japin shkrimtarëve parolla dhe udhëzime.

Prej gjithë asaj që duket se po debatohet dhe akuzohet politika e jonë, organet tona nuk do të hyjnë në bërthamë të gjërave, por do të shtyejnë njërin kundër

tjetrit edhe kundër gazetave zyrtare. Kjo do të na mundësojë të hulumtojmë terrenin, për të njohur opinionin publik lidhur me këtë çështje, duke na dhënë mundësi të shprehemi më qartë seç ishte e mundur në rrethin zyrtar, ku nuk është mirë të paraqiten arësyet e veprimit nga ana e qeverisë. Sulmet ndaj nesh do të na shërbejnë për të menduar se liria e mendimit nuk është e ndaluar. Të tjerët, gjithashtu nga organet tona, do të dëshmojnë se të gjitha këto sulme janë të pabazuara, se autorët e tyre flasin, pa thënë asgjë, dhe se ata janë kundër urdhërave tanë, duke mos dhënë kurrfarë arësytimi të bazuar.

Me ndihmën e shtypit për çështjet politike, ne do të mund t'i zgjojmë apo qetësojmë shpirtërat sipas nevojës, t'i dëshmojmë apo mashtrojmë, duke shtypur herë të vërtetën herë shpifjet, faktet e besueshme, dhe, nëse ato pranohen dobët, aty për aty edhe demantet. Në këtë mënyrë, ne do t'i mposhtim me garancë kundërshtarët tanë, sepse, nga arësyet e sipërcekura, nuk do të kenë organe ku do të mund t'i paraqesin mendimet e tyre, ndërsa ne do të na mundësohet t'i mbysim me themel gjykimet e tyre, qenë apo jo ato të vërteta. Ne do ta kemi në çdo rast fjalën e fundit, e cila do të ndikojë tek Gojët, të cilët nuk e kanë shikimin e mprehtë. Këto fshisa eksperimentale, të cilat do t'i hudhim në kategorinë e tretë të shtypit tonë, sipas nevojës, ne do t'i qesim në shtypin tonë zyrtar.

Shtypi dhe Masoneria

Tanimë në gazetari ekziston solidariteti masonerik, që ka parollën e vet. Të gjitha organet e shtypit janë të lidhur në mes veti me fshehtësinë profesionale dhe, sikur tek augurët e vjetër, asnjë anëtar i kësaj korporate nuk do të zbulojë fshehtësinë e besuar. Për këtë, asnjë gazetar nuk mund të vijë në mes të shkrimtarëve në zë, nëse e kaluara e tij nuk garanton se do të jetë i nënshtruar ndaj udhëzimeve tona dhe parollës sonë. Mjerimi, zbrazëtia, kryelartësia dhe të metat e tjera janë garancë e dëgjueshmërisë së gazetarit, i cili nxiton pas suksesit duke shkaktuar nënshtrimin e tij ndaj këtij solidariteti masonerik. Këto janë çelësat që hapin dyert e hapësirës letrare. Kjo hapësirë mbetet e mbyllur për shumë shpirtëra të mëdhenj, të cilët, si të papërkulshëm ndaj urdhërave tona, nuk mund të hyjnë në te.

Nevojat e zonave krahinore

Planet tona shkojnë kah ajo që të përhapim ndikimin tonë në zona krahinore, ku duhet t'i nxisim përpjekjet për t'i orientuar kundër qyteteve kryesore, në të cilat mendimet mund të vonohen, sepse atje medimet zbatohen shpejt dhe me aksion. Derisa të mos jemi hapur në pushtet, qytetet kryesore duhet vënë nën ndikim të opinionit nga krahinat, dmth. nga shumica. Në çast të caktuar psikologjik duhet arritur, që kryeqytetet të mos mund të debatojnë lidhur me atë që do të jetë një akt i kryer, dhe i përqafuar nga shumica krahinore.

Pagabueshmëria e regjimit të ri

Kur të vijë koha që ne të jemi plotësisht në pushtet, nuk do të lejojmë më të dalin në shtyp shkaktarët e pandershmërisë publike.

Duhet arritur bindjet se regjimi i ri i tanimë i ka plotësuar dëshirat e tërë botës dhe se kriminaliteti është zhdukur. Kriminalitetet do të jenë të njohur vetëm për dëshmitarë të rastësishëm.

SEANCA E KATËRMBËDHJETË

Dyfytyrësia e veprimit

Duhet t'i sigurojmë të gjitha mjetet të cilat do të mund t'i përdornin kundër nesh kundërshtarët tanë. Do të shërbehemi me shprehjet më të thella dhe më të ndërlikuara të fjalorit ligjdhënës, për t'u arësytuar gjatë ekzekutimit të dënimeve, të cilat mund të duken shumë të guximshme dhe të padrejta. Ja vlen shumë që dënimet të jipen me fjalë të cilat i japin dukshmërinë parimeve të moralit më të lartë.

Ndihmësit e drejtorisë sonë

Qeveria e jonë do të rrethohet nga të gjitha forcat e civilizimit në mes të cilave ajo do të veprojë. Ajo do të rrethohet nga gazetarë, njerëz të drejtësisë, udhëheqës dhe diplomatë, të cilët kanë fituar edukim të lartë në shkollat tona speciale.

Shkollat tona speciale dhe qëllimi i tyre

Njerëzit tanë do të jenë të njohtuar me të gjitha fshehtësitë e jetës shoqërore. Do të njohin teknikën politike, gjuhët e përbëra nga gërmat dhe fjalët politike. Do të njohohen, nëse mund të thuhet ashtu, me qenjen e brendshme të njeriut, nivelet edukative, të metat, mangësitë dhe karakteristikat e Gojëve, e me të gjitha "telat" e ndieshëm në të cilët do të luhet. Do t'ju spjegohen veçantitë e ndryshme të klasave të ndryshme. Nënkuptohe vetvetiu, se këta bashkëpunëtorë të ditur të pushtetit tonë nuk do të mirren nga mesi i Gojëve, sepse Gojët zakonisht kryejnë punë administrative, pa u brengosur për qëllimin që duhet arritur, dhe as që mendojnë për interesin nga puna e tyre. Ata përcjellin rutinën e mekanizmit administrativ, automatikisht të vënë në lëvizje; nënshkruajnë letra, dhe nuk i lexojnë, bëjnë shërbime nga interesi i tyre, apo nga karrierizmi.

Qeverinë tonë do ta rrethojmë me një numër të madh ekonomistësh (për këtë edhe shkencat ekonomike janë një nga lëndët kryesore me të cilat merremi), bankierë, ndërmarrës, kapitalistë, sidomos milionerë, sepse numri do të vendosë.

Vendet me rëndësi do t'i besohen njerëzve me renome të keqe

Derisa të mos sigurohet se nuk do të rrezikohen pozitat zyrtare për vëllezërit tanë, ato do t'ju japim njerëzve, me të kaluar dhe karakter që i ndan një greminë nga populli i tyre, dhe poqese kundërshtojnë interesat tona ose i tejkalojnë urdhëresat tona, do t'i ekspozohen ndjekjeve gjyqësore, dhe përzënjeve /internimeve/, për shkak të keq-përdorimeve të cilat i kanë bërë, e të cilat do të zbuloheshin. Kështu, do të ishin të detyruar të mbrojnë interesat tona si të tyret.

SEANCA E PESËMBËDHJETË

Revolucionet e njëkohëshme botërore

Kur më në fund të marrim pushtetin, me ndihmën e grushtshteteve të përgatitura gjithkund dhe në të njëjtën kohë; kur njëherë e përgjithmonë të pranohet

paaftësia e qeverive ekzistuese të Gojëve (që mund të ndodh së shpejti; në përfundim të shekullit XX ?...apo më vonë?...), ne do të çrrënjosisim edhe padëgjue-shmërinë dhe kryengritjen më të vogël kundër qeverisë sonë.

Ndalesa e shoqërive të fshehta – Gjyqi suprem

Së pari do t'i eliminojmë pa mëshirë ata që nuk pranojnë t'i marrin armët për të vendosur pushtetin tonë.

Themelimi i organizatave të fshehta do të dënohet me vdekje, ndërsa ato ekzistuese të cilat, pasi që i njohim, edhe na kanë shërbyer, do të shpërndahen. Masonët që dijnë shumë do t'i internojmë në vende të largëta, ose do ta reduktojmë numrin e tyre, ndërsa masonët që nga çfarëdo arsye, na kanë mundësuar të banojmë në Europë, do të jetojnë në frikë të përgjithshme nga internimi, sepse ne do ta shpallim ligjin nga qendra e qeverisë sonë, nga Europa, me të cilin do të leçitet secili që i ka takuar ndonjë organizate të fshehtë, edhe nëse ka pushuar së ekzistuari.

Vendimet e qeverisë sonë do të jenë definitive dhe pa mundësi ankese.

Shumëzimi botëror i Lozhave masonike

Duke pritur ardhjen e mbretërisë sonë, do t'i krijojmë vetë Lozhat masonike në të gjitha anët e botës. Në to do të inkuadrojmë të gjithë ata që janë të aftë për t'u bërë politikaj të mëdhenj, sepse këto Lozhe do të jenë burimet tona kryesore të informacionit si edhe mjet i ndikimit tek politikajt.

Lozha drejtuese Qendrore – mendimtarët sionistë

Të gjitha Lozhat do të kenë një qendër të panjohur me të cilat do të udhëheqin dijetarët tanë. Çdo Lozhë do të ketë përfaqësuesin e dukshëm i cili do të mbulojë dijetarët e lartëpërmendur, nga të cilët do të marrin parollat dhe programin. Këtu do të krijojmë çerdhen e të gjithë elementëve revolucionarë e liberalë, të cilët do t'i tërheqim nga të gjitha shtresat e shoqërisë. Planet më të detajizuara politike do jenë të njohura për ne dhe do të vijnë me direktivën tonë ditën e njejtë të hartimit.

Në Lozha do të tërheqim të gjithë agjentët e policisë nacionale, sidomos internacionale. Sërbimet e kësaj të fundit janë sidomos të nevojshme për ne, sepse do t'i mbulojnë aksionet tona me arsyetim të shuarjes së revoltave e kryengritjeve, do të krijojnë arsye të paknaqësive etj.

Udhëheqja me shoqata të fshehta

Shumica e atyre që inkuadrohen në shoqata të fshehta janë aventuristë, shtreberë apo shpirtëra mendjelehtë. Me njerëz të tillë do ta kemi lehtë të vazhdojmë veprën tonë, dhe, sipas dëshirës, të lëvizim makinën maso-nerike.

Nëse e tërë bota ngritet në kryengritje, kjo ndodh sepse kemi nevojë për këtë, për të rrënuar solidaritetin e saj të madh ose për të parandaluar çdo veprim të pavarur të saj. Nëse bota do të ëndërronte një gjë të tillë, do t'i vijë njëri nga shërbëtorët tanë më besnik. Kështu ne llogarisim edhe me veprimtarinë masonike, sepse e dijmë se kah po e drejtojmë njerëzimin. Ne e kemi të njohur qëllimin e fundit të çdo akcioni politik apo social, ndërsa Gojë të nuk vërejnë asgjë jasht rezultatit të drejtëpërdrejtë të çdo urdhërese e cila ju është dhënë. Ata

anojnë vetëm kah fitimi momental, për t'u kënaqur me plotësimin e dëshirave, kryerjen e projekteve të drejtëpërdrejta, pa qenë fare të vetëdijshëm se këto projekte rrjedhin nga ne duke iu imponuar në kokat e tyre.

Angazhimi i Gojëve rreth suksesit

Gojë të shkojnë në Lozhe nga kureshtja ose shpresa se do të marrin një copë karrige. Ka të tillë që atje vijnë vetëm sa për t'i publikuar utopitë e tyre, qoftë edhe në rreth të ngushtë. Ata kërkojnë lavdata, dhe ne ato nuk i kursejmë, sepse është në dobinë tonë që ata t'i adaptohen entuziazmit të suksesit.

Sa e lehtë që është për t'i bërë shpirtngushtë këta kokëboshë naivë edhe me mossuksesin më të vogël apo thjesht vetëm duke ua shkurtuar lëvdatat, sukseset e vogla dhe uljen e prestigjizimit! Atëherë është lehtë t'i nënshtrosh, duke i sjellur afër dëgjueshmërisë së vullnetshme, vetëm me shpresën e suksesit të ri. Se sa tanët e urrejnë suksesin vetëm e vetëm që t'i realizojnë planet e tyre, aq janë edhe Gojë të gatshëm që për suksesin e tyre t'i rrezikojnë planet. Kjo e lehtëson shumë detyrën tonë për të udhëhequr me ta. Këta, në dukje si tigra, në realitet, kanë shpirt deleje, ndërsa kokat i kanë bosh (me fjalë tjera: në kokë kanë shkujë ajri). Ne i kemi futur në kokë idenë fikse, ëndrrën, që individualitetin njerëzor ta zëvendësojnë me unitetin simbolik të kolektivizimit.

Kolektivizmi

Me të sigurtë mund të gjykohet se ata nuk e kuptojnë se si kjo ide të cilën e kemi lansuar ne, është në kundërshtim me themelet e natyrës, e cila që nga fillimi i krijimit, lind një qenje të ndryshme nga tjetra, me qëllim për t'i dhënë secilit individua-litetin e vet. Fakti se Gojimët kemi arritur t'i sjellim deri tek verbëria e tillë, tregon se sa më i ulët është zhvillimi i trurit të tyre nga i yni. Truri i tyre është i barabartë me të kafshës. Kjo vërteton zgjedhjen tonë, dhe kjo garanton suksesin tonë.

Duhet terrorizuar dhe vrarë pa marrë parasysh viktimat

Nga kjo shihet se sa mendjemprehtë ishin dijetarët tanë kur i kanë përpunuar planet për nënshttrimin e Gojëve, duke na dhënë parimin për të mos u ndaluar nga mjetet që duhet përdorë, pa marrë parasysh numrin e viktimave për të realizuar misionin tonë aq të rëndësishëm e serioz. Nuk i kemi numëruar Gojë të rënë gjatë rrugës, ndërsa tanët i kemi ruajtur, duke iu dhënë pozitë të tillë në botë, të cilën nuk kanë mundë ta ëndërrojnë në kohën kur dijetarët tanë kanë hartuar planin e punës, një mijë vjet më parë. Viktimat që i kemi dhënë, kanë shpëtuar racën tonë.

Viktimat masonerike – Liberalizmi për Gojë të

Vdekja është fund i paevitueshëm e secilit prej nesh. Më mirë të shpejtohet për ata që pengojnë punën tonë, se sa për vëllezërit tanë të cilët kryejnë punën tonë. Le t'i kthehemi masonëve. Që sot ne i vrasim ata për shkak të padë-gjueshmërisë së tyre, dhe atë në mënyrë që vetëm vëllazëria mund të dyshojë se janë likuiduar, ndoshta edhe vet viktimat... Në sytë e opinionit, të gjithë vdesin me vdekje natyrale, dhe atë kur duhet. Vëlla-zëria nuk guxon të dëshmojë, sepse e kemi

zhdukur embrionin dhe vullnetin më të vogël që të dëshmo-het kundër urdhërave tona.

Ndaj Gojëve propagandojmë liberali-zmin, popullin tonë e mbajmë në dëgjueshmëri rigoroze, sepse ku ka dëgjueshmëri, ka rend dhe mirëqenje.

SEANCA E GJASHTËMBËDHJETË

Ligjet e shkurtër, të qartë dhe të pakontestueshëm

Kur të vijë ora e jonë për të qeverisur hapur, për të treguar mirësitë e udhëheqjes sonë, do t'i ndryshojmë të gjitha ligjet ekzistuese. Ligjet tona do të jenë të shkurtër, të qartë dhe të pakontestueshëm, pa nevojë për t'i debatuar, pasi që ato do të jenë të njohura gjer në imtësi nga secili. Karakteristikë kryesore e tyre do të jetë detyra e dëgjueshmërisë ndaj rendit hierarkik. Atëherë do të zhduket keqpërdorimi për shkak të përgjegjësisë së të gjithëve, pa përjashtim, nën pushtetin absolut të Sovranit tonë.

Për keqpërdorim të pushtetit - dënimet më të rënda

Keqpërdorimi i pushtetit në drejtorinë e ulët do të dënohet me aq pamëshirë, sa do të humbasë çdo vullnet për t'u përsëritur diç e tillë. Ne do të mbikqyrim me rigorozitet çdo lëvizje edhe më të vogël (nga e cila varet i tërë drejtimi i mekanizmit drejtues, sepse korrupsioni në udhëheqje shkakton korrupsionin e përgjithshëm), ashtu që asnjë akt joligjor, asnjë keqpërdorim, nuk do të mbetet pa u ndëshkuar me denim shembullor. Bashkfajësia e fshehjes së krimit dhe keqpërdorimi i shërbimit nga nëpunësit, të gjitha këto plagë, do të zhduken menjëherë pas dënimeve të para shembullore. Kushdo që lëndon prestigjin e ligjit tonë, do të dënohet sipas shembullit të krimit të tij, qofshin këto edhe dënime mizore. Nëse fajtorit i gjykohet dënim tepër i rëndë, do t'i përngjajë ushtarit i cili në fushën administrative të betejës bie fli e pushtetit të pacenueshëm, dmth. për të mirën e rendit të këtij pushteti. Kështu do të veprohet për të ruajtur parimin e prestigjit dhe të ligjit i cili nuk lejon kurfarë lëshimi për interesa personale të atyre që drejtojnë karrocën udhëheqëse. Kështu, gjyqtarët tanë do ta dijnë se nëse dikush, nga ndjenjat narcisoide të tij, dëshiron të tregohet liberal, do të jetë fajtori i parë, sepse lëndon parimin e drejtësisë, të krijuar për të shërbyer si shembull edukativ, me ndihmëm e ndëshkimit të gabimeve, e jo që vet gjyqtari të tregojë euforinë e mirësisë së tij. Këto eufori janë të mreku-llueshme në jetë private, por jo në ate publike ku edukohen njerëzit.

Kufizimi i afatit të shërbimit të gjyqtarëve sipas moshës

Drejtimesit tanë do të mund të kryejnë funksionet e tyre vetëm gjer në moshën 55 vjeçare, meqë të moshuarit i përmbahen me kokë-fortësi paragjykimeve dhe i nën-shtrohen me vështirësi ndryshimeve. Kjo masë do të na mundësojë transferimin e personelit i cili na pëlqen më pak. Ata që duan të ruajnë pozitën e tyre, duhet të dëgjojnë verbërisht për ta merituar.

Liberalizmi dhe nëpunësit

Gjyqtarët tanë do të zgjedhen nga njerëz me vullnet të fortë. Ata do të dijnë se detyra e tyre është të zbatojnë ligjet, dhe jo të tregojnë liberalizmin e tyre në dëm të planit edukativ të qeverisë, siç e imagjinon Gojët tani, të cilët nuk e kuptojnë se çdo butësi shpie në shkapërderdhje, sepse i lejon fajtorit të shpresojë se nuk do të ndëshkohet.

Sistemi ynë i transferimit të funksio-narëve na shërben për të thyer solidaritetin midis kolegëve, dhe të gjithë ata do t'i lidh për interesa të qeverisë e cila vendosë për fatin e tyre. Tek gjeneratat e reja të gjyqtarëve do t'i përmbahemi idesë së rendit të pandryshueshëm (të cilin do ta vendosim në marrëdhëniet e besimtarëve tanë) dhe domosdoshmërisë për të ndëshkuar pa mëshirë çdo keq-përdorim të këtij rendi.

Gjyqtarët Gojimë sot, çdo krimi i gjejnë rrethana lehtësuese, dhe, nga liberalizmi dhe lëshimet, i arësyetojnë fajtorët, sepse nuk kanë ide të sakta mbi detyrat e tyre dhe as mbi rëndësinë e përgjegjësisë për shërbimin e tyre. Kjo është kështu për shkak se ata që drejtojnë, kur i vendosen në vende të larta, nuk kujdesen mjaft për t'ju futur në kokë kuptimin e detyrës dhe vetëdijen e veprës që duhet të kryejnë. Sikur që kafsha i dërgon të vegjlit e vet për të kërkuar ushqim, ashtu edhe Gojimët ju besojnë të besuarve të tyre vende fitimprurëse, as duke mos ëndërruar për t'ju shpjeguar qëllimin e shërbimit të tyre dhe as pozitën që ai merr në mekanizmin social. Për këtë arsye Gojimët vet, me forcat e veta, rrënojnë ekzistencën e tyre, me ato forca që mbajnë fjetet jetike të pushtetarëve të tyre, dmth. me efektin e drejtimit të tyre. Nga këto rezultate ne nxjerrim lekcione për qeverinë tonë.

Kur do të vijë çasti i qeverisjes sonë, ne do të çrrënjosisim liberalizmin nga vendet e rëndësishme strategjike. Nga kjo varet edukimi i besimtarëve tanë mbi organizatën e regjimit social, e cila duhet të jetë e pandryshueshme. Këto vende me rëndësi do t'ju besohen vetëm atyre të cilët ne i edukojmë për udhëheqje të drejtorisë.

Do t'i përgjigjem vërejtjes së D.A. i cili thotë se pensionimi i nëpunësve të vjetër mund t'i kushtojë shumë shtetit: 1. atyre do t'u jipen shërbime ose profesione të lira, për t'i zëvendësuar ato nga të cilat tërhiqen; 2. pastaj do të theksoj se ari dhe kapitali botëror gjendet në duart tona; këtë do ta dëshmoj kur të debatohet lidhur me çështjet financiare, dhe së fundi, atëherë do të ekzistojë paraja ndërkombëtare, paraja e vërtetë, një lloj marke, e cila do ta lehtësojë këmbimin, në vend se ta komplikojë, siç është bërë në sistemet e sotme, të cilët i kemi krijuar ne, për t'i nënshtruar Gojët përmes mjerimit. Për shkak kësaj nuk duhet të brengosemi për shkak të rritjes së shpenzimeve.

Autokracia

Apsolutizmi ynë do të jetë logjik në çdo aspekt, me këtë edhe i palëkundshëm me të gjitha rregullat e tij. Vullneti i ynë do të respektohet dhe zbatohet, sepse, të vetëdijshëm për fuqinë tonë, nuk do të llogarisim në masat e ndërmarra dhe shfaqjen e paknaqësive. Kur paknaqësitë të shfaqen në vepër, ne do t'i shtypim me sanksione shembullore.

Shfuqizimi i të drejtës së ankesës

Ne do të shfuqizojmë të drejtën e ankesës dhe kjo do të jetë ekskluzi-visht një privilegj i Sovranit. Këtë jemi të detyruar ta bëjmë për të pamundur edhe mendimin se si gjyqtarët të cilët ne i emërojmë sjellin vendime-dënime të gabuar.

Despotizmi i drejtësisë sonë

Kështu qeveria posedon të drejtën e të fortit ndaj të paditurve. Ajo duhet të shërbehet me këtë, që të barazojë njerëzimin në kahje të cilën e ka përcaktuar vet natyra, e kjo është dëgjueshmëria. Gjithçka në botë i nënshtrohet, nëse jo njerëzve, atë-herë rrethanave apo natyrës, ose ndonjë gjëje tjetër më të fortë se ai vetë. Ne pra do të jemi kjo qenje më e lartë; ne do të jemi kështu në kuptim absolut, pa zvarritjen e të gjithë atyre që dëmtojnë planet tona apo lëndojnë urdhëresat tona, sepse detyra edukative mbështetet tek çrrënjësia e së keqes së çdo opozite, me ndëshkime shembullore.

Mbreti ynë, Patriarku i botës

Atë ditë kur mbreti hebrej, mbreti i Shtëpisë së Davidit, të vendos mbi kokë kurorën, të cilën do t'ia ofrojë Europa, ai do të bëhet patriark i botës. Numri i viktimave të shkak-tuara për të përshpejtuar ardhjen e tij, nuk do të arrijë kurrë numrin e viktimave goje, të cilin gjatë këtij shekulli ia kanë sakrifikuar udhëheqësit Gojimë madhështisë së tyre të çmendur

Sa i përket politikës sonë të fshehtë, të gjithë popujt, si edhe qeveritë e tyre, janë fëmijë. Siç mund ta shihni dhe vetë, unë e bazoj despotizmin tonë në të drejtat dhe obligimet. E drejta e qeverisë për të kërkuar nga populli që të kryejë detyrën e tij, në vete është e detyrë e Sovranit, si babë i besimtarëve të tij.

SEANCA E SHTATËMBËDHJETË

Skllavërimi nën pushtetin tonë

Me ardhjen e mbretërisë sonë, nuk do të lejojmë që të na ikë asnjë rast, pa bërë krahasime të mirëbërjes së qeverisë sonë me qeveritë e paqëndrueshme të kohërave të kaluara. Do t'i theksojmë mirë gabi-met e qeverive gojime. Ndaj tyre do të zgjojmë një gërditje të tillë, që popujt më shumë do të dëshirojnë paqe dhe qetësi në robëri, se sa të drejtat e lirisë së brohoritur, e cila i ka munduar aq shumë ndër shekuj, dhe e cila i ka shteruar vet burimet e ekzistencës njerëzore, burimet të cilat aq shumë aventuristë ia kanë rrëmbyer, pa ditur as vetë se ç'po bëjnë.

Atëherë popujve do t'iu vijnë për hundësh ndryshimet e paefektshme të regjimit në të cilat i kemi shtyer, duke iu groposur aparatit drejtues, kështuqë ata më me dëshirë do t'i pranonin të gjitha ato që ne iu imponojmë, se sa t'i ekspozohen rrezikut të rënjes në mundime dhe mjerim. Aq më parë që ne me kritikën tona publike do t'i theksojmë gabimet e qeverive Goje të cilat i kanë shkaktuar vuajtje shekullore të njerëzimit. Njerëzimi nuk e ka kuptuar lumturinë e vërtetë dhe ka shkuar vazhdimisht pas përmirësimeve fantastike sociale, duke mos vërejtur se këto përmirësime, pranë asaj që dikujt i sjellin mirëqenje, dëmtojnë ato kolektive dhe rendin si themel të ekzistencës njerëzore.

Parimeve dhe masave tona do t'i shkojë në favor fakti që ne këto i shtjellojmë dhe i paraqesim sikur janë në konflikt me regjimin e kalbur të kohës së kaluar.

Besimet e ardhëshme, të fshehta

Filozofët tanë do të polemizojnë duke i kritikuar të gjitha kotësitë e besimit gojim. Por Gojimët këtë nuk do të mund ta bëjnë për besimin tonë, sepse askush prej tyre nuk i njeh fshehtësitë e saj, përpos talmudistëve dhe rabinëve tanë. Këto fshehtësi ata nuk do t'i zbulojnë kurrë, sepse mbi to bazohet e tërë fuqia e ndikimit tonë mbi delet tona.

Pornografia dhe letërsia e ardhëshme

Në të ashtuquajturat shtete të zhvilluara, ne kemi krijuar shtypin idiotesk, të paturpshëm dhe të fëlliqur. Kur të vijmë në pushtet, nuk do ta ndalojmë, por do ta çrrënjosim pak nga pak me kritika të ashpra, që të mbesë akoma si mbeturinë e rrënojave Goje për të përshkruar kontrastin në mes të asaj që vjen nga lartësitë tona dhe asaj që del nga barishtat moqalike të mbretërive gojime.

SEANCA E TETËMBËDHJETË

Skllavërimi për shkak të bukës së gojës

Nevoja për bukë të përditshme do t'i hedhë Gojimët në vështirësi dhe do t'i bëjë skllavër të përrulur. Nëse do t'i autorizojmë të mendojnë për çkado kjo do të bëhej vetëm për të bërë zhurmë debatesh, për të kamufluuar synimet tona, duke ju treguar ato si një akt tanimë të kryer. Askujt nuk do t'i kujtohet të shfuqizojë dekretin e maskuar në fuqi, pasi që ai do të paraqitet si përparim. Pos kësaj, agjentët tanë do t'ia kthejnë vëmendjen e opinionit në drejtim të të arriturave moderne (ne i kemi mësuar njerëzit të kërkojnë gjithmonë moder-nizmin).

Problemet politike – Supermacioni i shteteve

Këto janë çështje me të cilat do të preokupohet shpirti i drejtuesve, i atyre politikajve naivë të cilët nuk kuptojnë asgjë nga lënda për të cilën flasin; se gjithçka që i takon politikës nuk i përket dhe ofrohet askujt tjetër përpos atyre që e udhëheqin me shekuj, sipas një plani të përhershëm, atyre që e kanë krijuar dhe zbatuar në praktikë, ashtu siç bëhet me automjetet me të cilat voziten njerëzit, të cilët nuk dijnë se kah po shkojnë.

Politika nuk do t'i qartësohet opinionit publik, përpos për t'ia dhënë rastin të polemizojë, por jo edhe të ndikojë në aktet tona, dhe nuk do të lejojë të na ikë asnjë rast, pa e thënë se si për ne nuk ka asnjë synim tjetër përpos synimit për t'i shërbyer të mirës së përgjithshme.

Problemet ekonomike të tregëtisë dhe industrisë

Për të larguar vëmendjen e Gojëve nga politika e vërtetë, çështjet e industrisë dhe të tregëtisë i kemi vënë në teren i cili duket politik. Gojë të mirren me këtë problem të ri.

Lojërat dhe shtëpitë publike

Për t'i larguar sa më shumë nga punët mendore dhe përkushtimi në punë, ne iu kemi organizuar lloj-lloj zbavitje, të cilat ata i vizitojnë me kënaqësi, gjoja për të shijuar gjithçka. Së shpejti nëpërmes shtypit do t'i lansojmë garat artistike dhe

sportive ose edhe garat për shpikjet. Kështu, më në fund, do t'i largojmë nga debatet mbi çështjet me të cilat duam të merremi ekskluzivisht vetë. Duke u përcaktuar gjithnjë e më shumë që ata të kenë mendime të pavarura sa i përket çështjeve sociale, njerëzit do të pajtohen me ne, sepse ne jemi të vetmit që i sjellim idetë e reja, dhe atë përmes atyre me të cilët duket se nuk kemi mendim të njejtë.

Teoritë e marra për Gojët – e Vërteta e Vetme për ne

Kur të pranohet pushteti ynë dhe të vendoset qeveria ndërkombëtare, roli i utopistëve do të përfundojë. Por, tani për tani na nevojiten, sepse i orientojnë shpirtërat kah fantastika, të ashtuquajturat teori përparimtare me të cilat këthehet vëmendja nga realiteti. Kemi arritur sukses t'i çmendim me idetë e zhvillimit. Nga mesi i Gojëve nuk është gjetur asnjë i aftë të kuptojë se ekziston vetëm një e vërtetë dhe si e vërtetë nuk mund të përparojë; se zhvillimi është gjith-monë i larguar nga e vërteta, kur nuk bëhet fjalë për zbulime materiale; se përparimi shërben për të fshehur të vërtetën, e për ta mos njohur askush pos nesh, ne të zgjedhurit e Zotit, mbrojtësit e të vërtetës mbi fshehtësinë e marrëdhënieve njerëzore dhe të mirat e tyre, të asaj të vërtete të cilën ne e mbajmë fshehur deri në çastin e fitores sonë përfundimtare dhe të pushtimit tonë paqëkrijues të botës.

Problemet e mëdha të cilat e kanë sjellur nënshtrimin e botës ndaj nesh

Kur ta marrim pushtetin, oratorët tanë do të debatojnë mbi problemet e qeverive të regjimeve, duke treguar gabimet e qeverive gojime me të cilat ne e kemi siguruar mirëqenjen nën zotërimin tonë. Kush mëpastaj do të do të dyshojë se këto gabime janë krijuar dhe kalitur sipas programit tonë edukativ, sipas planit politik, të cilin e kanë hartuar dijetarët tanë, me Sallamonin në ballë, për ta pushtuar botën në mënyrë paqësore, për kurorën tonë, për shtëpinë e mbretit David?

Rrënimi i besimit, përpos atij të Mojsiut

Nuk është e dëshirueshme që të ketë fe të tjera përpos fesë sonë, e cila i gjunjëzohet vetëm një Perëndie, me të cilin është lidhur fati ynë, dhe sipas nesh, edhe fati i tërë botës, sepse, sipas fesë sonë, ne jemi ushtri e zgjedhur e Zotit. Për këtë arsye, e kemi për obligim të përpiqemi që para asaj dite t'i fshijmë të gjitha fetë tjera nga faqja e dheut. Nëse angazhimet tona në këto çaste ngjallin mosbesim, ato do të na shërbejnë si element kalimtar për besimin tonë dhe nuk mund të na dëmtojnë, por përkundrazi, do të jenë një shembull për gjeneratat e ardhëshme, të cilave do t'ia propagandojmë besimin e Mojsiut. Ne do të qëndrojmë në anën e të vërtetës së saj mistike, e cila ka qenë aq e fuqishme, sa ka ditur që me shekuj t'i sjellë të gjithë popujt nën zotërimin tonë.

SEANCA E NËNTËMBËDHJETË

Reformat në universitete

Për t'i rrënuar të gjitha forcat kolektive, gjatë mbretërimit tonë ne do t'i bëjmë të padëmshme universitetet, të cilat paraqesin shkallën e parë të kolektivizmit. Personelin e tyre do ta edukojmë në frymë të re. Drejtuesit dhe profesorët e tyre do të edukohen sipas programit të fshehtë dhe të përsosur akcional, nga i cili nuk do të mund të largohen pa u dënuar. Ata do të zgjidhen me kujdes të veçantë dhe do të varen plotësisht nga qeveria. Nga programi do të fshihen mësimet e të drejtës civile dhe gjithçka që ka të bëjë me çështjet politike. Këto gjëra do t'i mësojnë në shkolla speciale vetëm disa dhjetra individë, të cilët i përfundojnë shkencat universitare dhe që dallohen me aftësi të larta. Vetëm këta do të jenë në mesin e të udhëzuarve. Nga universitetet nuk do të dalin ata që krijojnë kushtetuta si komeditë dhe tragjeditë e vërteta, e që përzihen në çështjet politike, nga të cilat as baballarët e tyre nuk kanë kuptuar gjë.

Studimet e drejtuara keq të çështjeve politike, në shumicën e rasteve, i shërbejnë krijimit të utopistëve dhe qytetarëve mesatarë, gjykuar sipas rezultateve të marra nga universitetet e lëndëve të përgjithshme të cilat u jipen Gojëve. Na është dashtë që në sistemin e tyre edukativ t'i fusim të gjitha parimet me të cilat rrënohet i tërë rendi social i tyre. E ashtuquajtura politikë, me të cilën disponon masa, ka mundësuar që para së gjithash të turbullohet ky rend.

Kur të arrijmë në pushtet, nga ligjërimet do t'i largojmë të gjitha gjërat, të cilat i zgjojnë shpirtërat, ndërsa rininë do ta bëjmë feminare (e cila i dëgjon udhëheqësit e vet dhe Sovranin), një mbështetëse e cila siguron paqe dhe rend. Mësimet klasikëve dhe të historisë së vjetër - të cilat përmbajnë më shumë shembuj të këqinj se të mirë, do t'i zëvendësojmë me studimin e problemeve bashkohore dhe të ardhshme. Nga mendja njerëzore do t'i fshijmë të gjitha ngjarjet e shekujve të kaluar të cilat nuk na pëlqejnë; do t'i lejmë vetëm ato, ku shihen gabimet e qeverive gojime. Në ballë të programit tonë edukativ do të vendosim studimin e jetës praktike, lidhur me rendin social, domosdonë e evitimit të shembujve të këqinj të egoizmit, të cilët kanë mundësi të nxisin të keqen; dhe së fundi, çështje të ndryshme pedagogjike. Ky program do të përpunohet sipas një plani të veçantë për çdo profesion, dhe nuk guxon të kalojë në përbërje të studimeve të përgjithshme. Kjo është çështje e një rëndësie më të madhe.

Shkollat sipas shtresave të ndryshme shoqërore

Çdo klasë shoqërore duhet të edukohet sipas programit rigorozisht të kufizuar edukativ, në raport me pozicionin dhe karakterin e punës së vet. Gjenitë e rastësishëm kanë ditur të depërtojnë gjithmonë në klasa të larta; por, për shkak të këtyre rasteve të rralla, nuk guxon t'ju krijohet mundësia e depërtimit në qarqe të larta individëve të paaftë, duke i vedosur në shtresa që sipas edukatës nuk i përkasin pozitës së tyre, e cila iu është përcaktuar që nga lindja. Kjo do të thoshte, të themi ashtu, kthim i lokomotivës në rrugë të shtrembëruar, që do të pshtjellonte rrjedhën e tërë mekanizmit social. Tashmë e dini si ka përfunduar përvoja me Gojë të cilët kanë dashtë të rrënojnë rendin e vendosur nga Zoti, për t'ju dhënë të gjithëve të drejta të barabarta për t'i ndarë të gjitha të drejtat sipas qejfit: kjo nuk mund të kalojë pa u dënuar.

Shkolla në shërbim të sovranit tonë botëror

Për ta vulosur sa më fuqishëm prestigjin e sovranit në zemrat e besimtarëve, gjatë mbretërisë së tij duhet të udhëzohet ushtria me veprat e tij, duke ia tërhequr

vërejtjen në rëndësinë e sovranit dhe dome-thënien mirëbërëse të angazhimeve të tij, në të mirë të popullit dhe të njerëzimit.

Heqja e lirisë së mësimi shkollor

Do të heqim çdo lloj të lirisë së mësimi shkollor. Të gjitha burimet e mësimi shkollor do të koncentrohen në duart e pushtetit. Do të ketë konferenca formalisht të lira, të lejuara në ditët e festave nëpër shkolla, ku nxënësit së bashku me prindërit e tyre do të gjenden në shoqëri, ku do të shkëmbejnë mendime nga ana filozofike e marrë-dhënieve ndërnjerëzore, mbi nevojën e ruajtjes së vendit të tyre të përhershëm në jetën shoqërore, mbi ligjet dhe rregullat me të cilat duhen rregulluar raportet shoqërore midis njerëzve.

Teoritë e reja mbi dogmat e besimit fetar

Më në fund, këto ligjërime do të shërbejnë: për t'i spjeguar teoritë e reja të cilat akoma nuk kanë dalë në botë, e të cilat do t'i shpallim dogma fetare. Do të bëjmë që të na shërbejnë t'i sjellim njerëzit në besimin tonë. Themelet e këtyre teorive do t'ju ekspozoj, kur t'ju njoftoj me programin tonë të ardhmërisë.

Heqja e lirisë së mendimit

Shkurtimisht, nga përvoja e dijmë se me njerëzit drejtohet përmes teorive, dhe se ato imponohen me ushtrime. Do të ushtrojmë çdo moshë me sukses të njëjtë, me kusht që të shërbehemi me sisteme të ndryshme, me të cilat do të vijmë tek sugjestionet e tilla. Ne do të dijmë t'i thithim dhe shfytëzojmë edhe gjurmat e fundit të pavarësisë së mendimit njerëzor, të cilin me shekuj e drejtojmë në rrugën e cila na shkon për shtati.

Lekcionet mbi gjërat - Edukimi sipërfaqësor

Së fundi, me metodën e edukimit të hapur ne iu kemi robëruar çdo mendim. Kjo metodë do t'i bëjë Gojët të paaftë që të mendojnë, duke i bërë kafshë të nënshtrueshme. Ata do të kërkojnë vërtetimin e ndonjë mendimi para se të përpiqen për ta kuptuar. Një nga agjentët tanë më të mirë në Francë, Bourgeois, tashmë ka paralajmëruar sistemin e ri të edukimit intuitiv. Tani, kur jemi në fuqi, nuk na nevojiten më mendimtarët gojimë, por punëtorë, këta materia-listë të pangopshëm, shpenzuesit e etshëm të të gjitha të mirave të tokës.

SEANCA E NJËZETË

Nxitja e paknaqësisë formale

Nëse gjatë mbretërimit tonë do të na duhet t'i forcojmë mjetet për të mbrojtur pushtetin tonë, në radhët e grupimeve të caktuara, do t'i nxisim paknaqësitë formale. Këto paknaqësi do t'i shprehin oratorët tanë mendje-mprehtë, të cilët do t'i ndjekin kopetë e deleve njerëzore. Kështu do t'i arësyetojmë hetimet tona dhe do të kemi shkas për të ashtuquajturën mbikqyrje të policisë Gojime, ndërsa ne në të vërtetë, me ndihmën e saj, pasi që ajo është në pushtetin tonë, do të lirohemi nga kundërshtarët tanë, duke hedhur arësyetimin se ata janë të futur si agjentë e provokatorë.

Mbikqyrja e agjitorëve

Shumica e agjitorëve janë agjitorë vetëm nga dashuria ndaj fshehtësive dhe llomotitjeve. Ata nuk do t'i prekin derisa të mos fillojnë të punojnë kundër nesh. Deri atëherë do të kufizohemi në atë që t'ju vendosim mbikqyrës. Nuk duhet harruar se autoriteti i qeverisë bie, nëse dilet para opinionit lidhur me atentatet që mund planifikohen kundër saj. Zbulimi i agjitorëve të shpeshtë tek njerëzit mund të sjellë besimin se qeveria e ka gabim, apo se është e dobët. Kjo mund t'i revoltojë të paknaqurit. Siç e keni të njohur, ne e kemi ulur autoritetin e udhëheqësve Gojimë me atentate të shpeshta, të cilat i kanë organizuar agjentët tanë kundër tyre, deleve të verbëra, të cilët ka qenë lehtë për t'i shtyer, me fraza të mëdha liberale, për të filluar me krime politike. Udhëheqësit e tyre ne i kemi detyruar, përmes intrigave dhe forcës, ta pranojnë dobësinë e tyre, duke i rrethuar publikisht me polici të fshehtë për t'i mbrojtur.

Kontrollimi i sovranit

Në rast se sovrani ynë nuk është plotësisht i sigurtë, ne do ta rrethojmë me njerëz dhe gra cilët si nga kureshtja do t'i marrin vendet në rendet e para pranë tij, duke mbajtur rendin e vendeve tjera dhe duke bërë me dije se aty janë vetëm sa për të mbajtur disiplinë, të cilën e kërkojnë nga rrethina e tyre. Nëse dikush paraqitet se dëshiron të dorëzojë ndonjë lutje, ata do t'i ndihmojnë në këtë, dhe, sikur gjoja nuk duan të mërzisnin publikun, ata në prezencën e tij do ta dorëzojnë lutjen për atje ku është e caktuar. Kjo është patjetër e nevojshme, në mënyrë që besimtarët të jenë të bindur se ekziston kontrolla edhe mbi vet sovranin. Autoriteti i pushtetit kërkon që secili mund të thojë: “Sikur ta dinte këtë mbretit!...” ose “Mbreti do ta marrë vesh këtë”. Kuptohet që ne Gojëve ua kemi propaganduar të kundërtën, dhe sot po e shohim se ku i kanë sjellur këshillat tona.

Kapja dhe burgosja e fajtorëve politikë në dyshim të parë

Nuk do të kemi kurfarë mëshire ndaj kriminelëve politikë, meqenëse, edhe-pse lejojmë rrethana lehtësuese mbi krimet e së drejtës së përgjithshme, nuk do të pranojmë kurfarë arsyetimi për ata të cilët mirren me çështjet, prej të cilave askush nuk kupton asgjë përpos qeverisë. Këtu nënkuptoj qeverinë tonë, sepse qeveritë gojime nuk kuptojnë asgjë mbi motivet që lëvizin gjithçka.

E drejta e paraqitjes së lutjeve dhe propozimeve

Duke mos lejuar që individët të mirren me politikë, ne bëjmë avancimin e planeve dhe të bazave tona mbi çështjet e jetës sociale dhe përmirësimin e tyre. Në këtë mënyrë do të udhëzohemi në zbrazëtitë e regjimit dhe synimin e besimtarëve tanë. Gjithëçka i nënshtrohet testimi tonë dhe kërkesave do t'i përgjigjemi me pohimin ose mohimin tonë të qartë, për t'ia treguar lutësit shkurt-pamësinë e tij.

Shuarja e revoltave dhe e protestave

Kur njëherë e mirë të organizohet qeveria e jonë, jo policore por sociale, çdo protestë kundër saj do t'i ngajë si të lehurit e qenit ndaj elefantit. Masat policore keqësojnë dhe rrisin pretestat, ndërsa represionet sociale i përfundojnë. Qeni leh

ndaj elefantit deri sa të mos e kuptojë fuqinë dhe rëndësinë e tij, por mjafton njëherë t'i tërhiqet vërejtja për ta ulur bishtin dhe për t'u fshehur sapo të vërejë elefantin.

Kriminelët e turpëruar politikë

Kriminelëve politikë do t'ju ngrisim çdo aureolë të guximit. Për këtë, ata që bëjnë krime do t'i vendosim në karrigën akuzuese si edhe hajdutët, banditët dhe kriminelët e tjerë të urreyer. Atëherë opinionioni publik nuk do të dallojë më kriminelin politik nga atentatori vulgar e i paturpshëm. Do t'i shikojë me përçmim të njejtë.

Ne jemi përpjekur që t'i pengojmë Gojët të mos shërbehen me këtë lloj lufte kundër kryengritjeve. Pandaj, jemi përpjekur që me ndihmën e shtypit të përhapim kuptimin e domosdosë që kryengritësit të dëno-hen me dënime të veçanta edukative, duke i reklamuar në të njejtën kohë mundimet që po bëhen për mirë-qenjen publike. Një reklamë e tillë ka rritur numrin e të vuajtsve liberalë për të drejtën e të ashtuquajturës të vërtetë, duke tërhequr mijëra dele gojime në radhët e robërve tanë të dëgjueshëm.

SEANCA E NJËZETË E NJËTË

Misteri kohë

Nga të gjitha që kam thënë, jam munduar që të përshkruaj sa më mire e saktë misterin e ngjarjeve të kaluara dhe të sotme. Të gjitha rrjedhin nga majat tona për të krijuar eksplozionet e njëpasnjëshme të ngjarjeve të ardhshme. Ju kam treguar gjithashtu misterin e ligjeve financiare, raportet dhe operacio-nalizimin e tyre. Kësaj nuk kam për t'i shtuar diç më të rëndësishme.

Ari mijëravjeçar – themel i mirëqenjes në të ardhmen

Ju e dini se ne e kemi në dorë fuqinë më të madhe - arin. Për 48 orë ne mund të nxjerrim nga arkat tona aq sa na nevojitet. A ka nevojë të dëshmojmë akoma se qeveria e jonë është e përcaktuar nga vet Zoti për të udhëhequr me botën? A është e mundur që me këtë pasuri të mos arrijmë të dëshmojmë se e keqja kalimtare, të cilën kemi qenë të detyruar ta shkaktojmë, ka dhënë këtë efekt dobiprurës?

Që të gjitha do të vijnë në rend, por jo përmes dhunës së përhershme. Ne do të dëshmojmë menjëherë se ne jemi mirëbërësit të cilët ia kanë kthyer botës mirëqenjen e vërtetë dhe lirinë individuale. Kjo liri do të mbrohet nga çdo sulm me kusht që që të respektohen ligjet të cilët ne i vendosim. Të gjithë do ta kenë paqen në punë, qetësinë dhe dinjitetin në marrëdhëniet reciproke. Ne do të dëshmojmë qartë se liria nuk përbëhet prej shkapërderdhjes dhe as në të drejtën e shkapërderdhjes, ashtu siç edhe dinjiteti e fuqia e njeriut nuk përbëhet në të drejtën që secili të shpallë parime, kuptimin e të cilave nuk e njeh; se liria kurrsesi nuk e jep të drejtën për ta hutuar veten dhe të tjerët, duke shkaktuar çrregullime me fjalime të tepërta nëpër mbledhje të zhurmshme - por se ajo bazohet në moslëndimin e individit të ndërgjegjshëm për t'i respektuar ligjet sociale; se dinjiteti i njeriut gjendet në të kuptuarit e të drejtave të tij dhe të

kufijve të tyre, dhe se ky dinjitet kërkon respektimin e të tjerëve dhe ndalon imagjinatën fantastike të individualizmit egoist.

Autoriteti i pushtetit

Pushteti i ynë do të jetë i famshëm sepse do të jetë i fuqishëm. Ai do të qeverisë pa përfillur oratorët dhe llafazanët që paraqesin utopitë e tyre, me të cilat ata vezullojnë në emër të parimeve. Pushteti i ynë do të jetë studimi i rendit në të cilin gjendet fshehtësia e mirëqenjes popullore. Autoriteti i këtij pushteti do t'i frymojë popujve respektin mistik para të të cilit do të përkulen. Fuqia e vërtetë ruan gjithmonë të drejtën e vet. Askush nuk do të guxojë t'i afrohet asaj me synim për t'ia marrë qoftë edhe atomin më të vogël të autoritetit.

SEANCA E NJËZET E DYTË

Kufizimi i prodhimit të gjërave luksoze

Në mënyrë që njerëzit t'i përshtaten dëgjueshmërisë, ata duhet edukuar mbi thjeshtësinë e cila lind vitalitetin. Për këtë arsye ligjet tona do të kufizojnë prodhimin e sendeve lukso-ze të cilat e dobësojnë njeriun dhe nxisin lakminë. Kështu do të përmirë-sojmë sistemin e prishur të konkurencës me të cilin nxitet luksi.

Themelimi i industrisë shtëpiake

Ne do të rivendosim industrinë e vogël, që do të rrisë rëndësinë e tyre ndaj ndërmarrësve të mëdhenj, të cilët janë krekosur për së tepërmi, si pasojë e fitimeve të mëdha, dhe të cilët shpesh zgjojnë frymën e masave kundër nesh.

Eliminimi i varfërisë

Përparësia kryesore e kësaj mase është se populli i cili posedon industrinë e vogël nuk di për varfëri. Ai i përmbahet rendit dhe qeverisë së fortë, detyra e së cilës është ta mbrojë besimtarin e vet nga vështirësitë të cilat mund t'ia shkaktojnë të tjerët. Është vërtetuar se nuk ka më vdekjeprurëse për shtetin se varfëria. Kemi dhënë prova se me kalimin e pushtetit në duart tona ajo do të zhduket.

Ndalimi i alkoolizmit

Dehja alkoolike do të ndalohet dhe dënohet sipas ligjit, si krim kundër dinjitetit njerëzor të cilin e përul alkooli gjer në marrëzi.

Përsëris se njerëzit i nënshtrohen verbërisht vetëm pushtetit të fortë, të organizuar dhe të pavarur nga ata, në të cilin i ndiejnë prangat, por edhe mbrojtësin e mbështetësin kundër vuajtjeve të tyre sociale.

Njerëzit fare pak preokupohen që sovrani i tyre ka shpirt engjullor. Ata e dijnë se cilësitë e tij mbështeten në forcë dhe pushtet.

Vdekja dhe ringjallja e shoqërisë

Gjatë ndërrimit të pushtetit Sovrani i ynë, para së gjithash, do të shuajë flakën përbindëshe të anarkisë në qeveri, të krijuar nga shoqëritë e demoralizuara nga ne, të cilat fillimisht patën fituar krihë të pushtetit perandorak. Prandaj shoqëritë e tilla duhen shkatërruar për të ringjallur të renë, ushtrinë e përgatitur e cila do të dijë përse lufton: kundër helmit të vet, anarkisë.

Mbreti ynë - i zgjedhuri i Zotit

Ky i zgjedhur i Zotit, i dërguari i Zotit, do t'i zbrapsë të gjitha forcat e marra të cilat udhëhiqen nga epshet e jo arësyja, nga egërsia e jo njerëzish-mëria; ato forca të cilat janë të prirura për plaçkitje dhe uzurpime në emër të parimeve të drejtës dhe drejtësisë (lirisë).

Këto forca e kanë rrënuar gjithandej rendin social por roli i tyre do të përfundojë, falë rënjes së tyre, posa të vendoset fronti i mbretit hebrej. Në çastin kur të arrihet ky qëllim, do të duhet të pastrojmë rrugën e ushtrimit të pushtetit tonë nga çdo pengesë.

Atëherë do t'i themi popullit: "Falenderoni Zotin dhe përluni para atij që mban në ballë vulën e parapërcaktimit, për të cilin, vet Zoti e ka udhëhequr yllin e tij ndër shekuj".

SEANCA E NJËZET E TRETË

Si të forcohet pushteti i dinastisë së Davidit

Sot do të kaloj në çështjen e mjeteve të cilat do të përdoren për të përforcuar muskujt dinastike të mbretit David në brendësitë më të thella të tokës. Ne do t'i përmbahemi parimeve të njejta të cilat dijetarëve tanë i kanë siguruar drejtimin mbi punët botërore, gjegjësisht drejtimin e edukimit të mendimit njerëzor dhe orientimin e tërë politikës botërore.

Shumë anëtarë të familjes së Davidit do të përgatiten për të mbretëruar dhe qeverisur me popujt. Popujve do t'ju përgatisim mbretërit, ndërsa pasardhësit e tyre do të zgjidhen jo sipas trashëgimisë heredite, por sipas aftësive të tyre. Ata do të udhëzohen në fshehtësitë më të mëdha politike, dmth. në planet tona të qeverisjes, duke pasur kujdes që askush të mos njihet me to, përpos atyre vetë. Detyra e qeverisjes nuk mund t'i besohet atyre që nuk janë të udhëzuar në fshehtësitë dhe mënyrën e zbatimit praktik, pa e kuptuar qëllimin. Vetëm këtyre do t'ju tregohet se si duhet bërë zbatimi praktik i planeve të hartuar, duke e krahasuar përvojën e arritur gjatë shekullit, duke i shqyrtuar lëvizjet politiko-ekonomike të shkencave sociale dhe konkluzionet e bëra nga këto shqyrtime. Vetëm ata do ta njohin shpirtin e vërtetë të ligjit të cilin e ka themeluar vet natyra për të rregulluar marrëdhëniet ndërnjë-zore.

Mbreti ynë dhe këshilltarët e tij

Planet e sotme të aksionit, sidomos ato të ardhshëm, do të jenë të panjohur edhe për ata njerëz që quhen këshilltarë të afërt të mbretit. Vetëm mbreti me mësuesit dhe inspiruesit e tij do të dijë se çfarë është përgatitur për të ardhmën.

Mbreti ynë - personifikim i fatit

Do ta shohin të gjithë se Sovrani është zot i vetvetes, me vullnetin e tij të papërkulshëm. Ai do të jetë personifikim i fatit në rrugë të panjohura. Duke mos ditur qëllimin e urdhëresave të mbretit, askush nuk do të guxojë që t'i vendosë pengesa atij, të cilit gjithçka i është përgatitur në fshehtësi.

Është e qartë se truri i Sovranit duhet medeomos t'i përgjigjet nivelit të madhësisë së planit shtetëror. Prandaj ai do të ngritet në fron vetëm pasi që të ketë kaluar provimin intelektual nga dijetarët tanë.

Që populli ta njohë dhe dojë mbretin e vet, mbreti duhet t'i flasë atij në vende publike, sepse vetëm ky është mjete i cili do ta përforcojë unitetin midis këtyre dy pushteteve botërore, të cilat ne i kemi ndarë nëpërmes frikësimit, sepse kjo na është dashtë për të vendosur veten tonë në mes tyre, për të ndikuar duke e orientuar secilin prej tyre veç e veç.

SEANCA E NJËZET E KATËRT

Programi financiar

Sot do të flas mbi programin financiar, të cilin e kam lënë për fund të raportit tim, sepse kjo është pika kryesore dhe më e vështirë, vendimtare për planet tona. Duke filluar këtë çështje thërras kujtesën tuaj, për atë që tanimë kam thënë; se numrat do të vendosin mbi rezultatin e punës sonë.

Kur të vijmë në pushtet dhe për ta mbajtur pushtetin tonë autokratik, ai duhet të ruhet për të mos e ngarkuar popullin me tatime të reja. Nuk duhet harruar për asnjë çast, se mbreti duhet luajtur rolin e babait, të shtëpiakut, Patriarkut tonë hebrej.

Por, meqë organizata e jonë udhëheqëse kushton shumë, duhet gjetur mjete financiare, të domosdoshme për ekzistencën e saj. Prandaj, duhet studjuar me shumë mend çështjen e barazpeshës. Meqenëse Sovrani në shtetin tonë është pronar i ligjshëm i të gjitha të mirave të shtetit të tij, ngritja e mjeteve nga kapitali do të mund të shërbejë për të rregulluar qarkullimin e parave në shtet.

Për të mos pasur ankesa nga detyruesit e pasur të tatimit ndaj taksave të cilat i godasin, do t'ju tregohen llogaritë detale mbi dedikimin e hargjimeve të bëra, përpos llogarisë së fondit të fshehtë, të cilat përdoren en bloc për nevojat e fronit dhe të administratës. Sovrani nuk do të ketë pronë personale, pasi që atij i përkasin të gjitha të mirat shtetërore; përndryshe, këto dy kuptime do të ishin në kundërtënie me njëra-tjerën. Fakti se ka pronë personale, do t'ia përjashtonte të drejtën e posedimit me të gjitha.

Arka shtetërore

Banka shtetërore është e detyruar të ruajë fondin rezervë me sasi konstante të mjeteve, dhe në rast se nga tatimi mblidhet më shumë se nga kjo sasi, teprica duhet të kthehet në qarkullim për t'u përdorur për punët publike. Fakti se nisma për këto punë i përket qeverisë, punëtorit do t'ia lidhë duart për interesa të shtetit dhe të personelit të sovranit, i cili i personifikon ato në vetvete. Një pjesë nga kjo shumë do të përcaktohet për shpërblimet të cilat do t'i ndahen zbuluesve dhe prodhuesve, sepse përpos sasisë së caktuar (e cila do të llogaritet në të gjërë), asgjë nuk do të ngelë në arkë, as fondi më i vogël. Paraja është për të qarkulluar, dhe çdo stagnim e dëmton funksionimin e mirë të mekanizmit shtetëror, të cilit paraja i shërben si kallauz. Nëse kallauzi mungon, makina mund të ketë pasoja.

Duke vendosur qarkullimin e obligacioneve në vend të një pjese të parave të imta, zbatohet ndalesa, pasojat e së cilës vërehen që tani.

Trezori shtetëror

Do të themelojmë trezorin shtetëror, tek i cili sovrani çdo moment do të mund t'i gjejë llogaritë e gatshme të të ardhurave shtetërore, përpos për muajin paraprak, të cilat akoma nuk do të tregohen. Personi i vetëm i cili nuk do të ketë interes të vjedhë arkën e shtetit është pronari i tij, e ky është sovrani. Për këtë vetëm kontrolla e tij mund të pengojë humbjen dhe përdorimin pa kriter të tij.

Ndalimi i shpenzimeve të reprezentacionit

Do t'i ndalojmë të dalat dhe letrat-etiketat e tjera me shkrim të cilat sovranit i marrin kohën e çmuar për t'u marrë me çështje serioze. Vetvetiu nënkuptohet se sovrani ynë për asnjë moment nuk mund të jetë i preokupuar me detyra në drejtorinë e tij. Po të përkujdesej me etiketat dhe të hyrat, të cilat sovranin e shndërrojnë në kukëll, puna e tij do të pamundësohej. Sovrani i ynë nuk do të shkapërderdhë fuqinë e tij në llogari të të vardisurve, të cilët nuk mendojnë për interes të shtetit, por për profitin e tyre personal.

Frenimi i jetës ekonomike

Për të shkaktuar kriza ekonomike tek Gojimët, mjafton të tërheqim paratë nga qarkullimi. Kapitali i madh është grumbulluar pasi që i është marrë shteteve, të cilat pastaj kanë qenë të detyruar të kërkojnë kredi. Pagesa e kamatave në këto kredi i ka ngarkuar financat shtetërore, duke shkaktuar robërimin e shteteve ndaj kapitalit tonë. Koncentrimi i industrisë në duar të kapitalistëve, të cilët e kanë mbytur industrinë e vogël, i ka thithur të gjitha fuqitë, së pari të popullit, pastaj edhe të shteteve.

Qarkullimi i parasë

Emitimi i tanishëm i parave të imta nuk i përgjigjet sasisë së shpenzimeve për kokë dhe nuk mund t'i kënaqë nevojat e punëtorëve. Ky emitim tek ne do të jetë në proporcion me shtimin e popullsisë sonë. Fëmiju i posalindur do të konsiderohet si një njësi më shumë, të cilin duhet kënaqur si të rriturin. Përkundrazi, çdo vdekje do të tërheqë me vete zvogëlimin nga shuma e tërë ndaj shpenzimit personal, të cilën e ka pasur i ndjeri sipas rrjedhës së kohës dhe nevojave individuale. Ky revizion i dhënjes së parave është një çështje kapitale për tërë njerëzimin.

Paraja e bazuar sipas vlerësimit të punës

Ju e dini se njësi e arit ka qenë fatale për shtetet të cilët e kanë përvetësuar, sidomos për shkak se ka zvogëluar paratë në qarkullim. Prodhimi i parasë së artë na ka dhënë mundësinë për ta mbledhur për vete, duke e zvogëluar edhe më shumë qarkullimin e parave.

Paraja e imtë në të ardhmen

Ne do të kemi një sistem plotësisht tjetër: do të vendosim paranë e bazuar mbi vlerën e punës. Asgjë nuk pengon se a është ajo prej letre a druri, sepse paraja, si shenjë e ndryshimit, nuk guxon të ketë vlerë të brendshme, por vetëm shërben për të shënuar çmimin e gjësendeve të cilët përdoren për nevoja normale njerëzore, e jo për vathët e njerëzve. Njerëzit shpenzojnë fuqinë e tyre për të arritur këtë vlerë, të cilën e kanë përvetësuar një grup kapitalistësh, për t'i sunduar dhe robëruar njerëzit tjerë.

Drejtoria financiare tek Gojët

Por, kur ne të vijmë hapur në pushtet, do t'i ndryshojmë themelet financiare të Gojëve. Ato ne i mendojmë në formën e cila nuk do të zgjojë dyshimin e askujt. Do të vërtetojmë domosdonë e këtyre ndryshimeve duke e lansuar në opinion gjendjen e parregulluar financiare të Gojëve. Do të tregojmë se si çrregullimi financiar i tyre i ka sjellur deri aty, sa që më nuk kanë buxhet të përhershëm. Ata përcaktojnë llogarinë e rregullt e cila rritet çdo vit, nga këto arsye: kjo llogari, siç e shihni, mjafton vetëm për gjysëm viti; votohet për llogarinë plotësuese e cila shpenzohet për tre muaj, dhe gjithçka kokludohet me llogarinë plotësuese, dhe atë me likuidim. Pasiqë llogaritja e një viti vlerësohet sipas llogarisë së vitit të paraparak, aprovohet rritja shtesë deri 30% në vit, me çka për çdo 10 vjet buxheti trefishohet. Me këtë metodë, e cila shteteve i lejon mosbregosjen, arkat e tyre mbesin të zbrazëta. Pason periudha e kredive të cilat e hanë mbetjen, pason bankroti i shteteve. Ky sistem i drejtimit financiar me të cilin i kemi mësuar Gojët, për ne nuk vlen.

Kreditë shtetërore

Çdo kredi dëshmon dobësinë e shtetit dhe paaftësinë e sovranëve për t'i kuptuar të drejtat e tyre. Ata nuk dijnë t'i plotësojnë nevojat financiare nëse nuk shtrijnë dorën dhe lutën për mëshirë nga bankierët tanë. Kreditë e jashtme janë ushujza të cilat nuk do ta lëshojnë organizmin shtetëror derisa vet shteti të mos i heqë qafe. Mirëpo, shtetet nuk i heqin ato, përkundrazi, ato i tërheqin gjithmonë, për të shumëzuar kontributin të cilin ia paguajnë bankierëve tanë. Për këtë ato detyrimisht do të vdesin nga humbja e gjakut, të cilin ia pinë vetvetes.

Le të shqyrtojmë pra, çka është krediti, e në veçanti, krediti i jashtëm.

Krediti është dhënja e letrave me vlerë obligative shtetërore, sipas të cilave shteti do të paguajë kamatat e caktuara të kapitalit të dhënë. Nëse krediti është me 5% kamatë, shteti, brenda 20 vjetëve, nga kamatat do të humb aq sa është krediti; brenda 40 viteve, sasia e humbur do të dyfishohet; brenda 60 viteve tre-fishohet, ndërsa borxhi mbetet siç ka qenë në fillim. Sipas kësaj llogarie, është e qartë se shteti, me sistemin e tatimit të përgjithshëm, obliguesve të pafat të tatimit ua merr edhe metelikun e fundit, për të mbuluar kamatat e kapitalistëve të huaj, tek të cilët ka huazuar paratë, në vend se t'i marrë në vendin e tij, e të mos paguajë kamata të cilat janë njësoj si edhe borxhet e përjetshme.

Derisa kreditë kanë qenë popullore, Gojët vetëm sa i kanë bartur ato nga xhepi i të varfërit në xhep të të pasurit. Prej kohës kur ne i kemi blerë njerëzit, nëpërmes të cilëve kanë arritur kreditë e jashtme, e gjithë paraja ka ardhur në arkat tona dhe të gjithë gojimët na kanë paguar borxhet, duke mos dyshuar fare në këtë.

E vërteta është se, mendjelehtësia e pushtetarëve gojimë, korrupcioni i ministrave të tyre, apo mosnjohja e çështjeve financiare, sa i përket punëve shtetërore, ka shkaktuar nënshtrimin e popujve ndaj nesh, duke i detyruar të krijojnë borxhe

tek ne, nga të cilat nuk do të mund të lirohen kurrë. Kjo ka shkaktuar vendosjen e të gjitha çështjeve financiare nën drejtimin tonë. Por duhet ditur se kjo punë na ka kushtuar me shumë mundime, kohë dhe para.

Kreditë e ardhshme shtetërore

Kur të vijë koha e jonë, nuk do të durojmë pengesa të qarkullimit të parasë. Rrjedhimisht, nuk do të ketë obligacione shtetërore me kamata, pagesa e të cilave do t'i thithte të gjitha të ardhurat, në llogari të ushujzave parazite. Të drejtën e dhënjes së obligacioneve do ta kenë vetëm shoqëritë industriale, të cilat do të mund t'i paguanin kamatat nga të ardhurat e tyre, ndërsa shteti i cili huazon para vetëm për shpenzimet e veta, dhe jo për të prodhuar ope-ratione, nuk do të benificohet.

Vlerat industriale

Shteti i ynë do t'i blejë vlerat industriale dhe tek borxhliu do të bëhet kujdestar i cili do të marrë kamatën nga paratë e veta, në vend se të paguajë për to. Kjo masë do të pengojë çdo ngecje në qarkullim të parasë dhe nuk do të nxisë më moskujdesin dhe përtacinë, të cilat kanë qenë të dobishme gjatë regjimit gojim, por të cilat nuk guxojnë të ekzistojnë më, kur ne të qeverisim.

Paaftësia e Paganëve në lëminë e taksimit financiar

Tanimë jeni në dijeni për korrupsionin, ultësinë dhe marrinë e trurit shtazarak të Gojëve, kur të mendohet se ata as që mendojnë në atë se si një ditë do t'i akuzojë bota, për kreditë me obligim për t'i paguar kamatat dhe borxhin të cilat i kanë marrë tek ne, dhe se as që kanë dyshuar se, për të na kthyer ato para me kamata, duhet të nxjerrin paratë e xhepit!

Do të ishte më e thjeshtë për ta, sikur t'i tërhiqnin këto para nga obliguesit e tyre kreditorë, në vend se të na paguajnë borxhin në shumat të cilat për shkak të kamatave rriten çdo vit. Por ne kemi ditur t'i paraqesim kreditë në formën që ata i kanë konsideruar të përshtatshme. Kjo përsëri dëshmon për përparësinë gjeniale të shpirtit tonë. Metodatat tona financiare, të paraqitura në çastin e duhur, në dritën e ndritshme të përvojës shekullore, për të cilën shtetet gojime na kanë dhënë material të bollshëm, do të theksohen me qartësinë dhe precizitetin e tyre, duke treguar efektin e sistemit tonë të ri. Ky sistem do të eliminojë të gjitha keqpërdo-rimet të cilat na kanë shërbyer për të shkatërruar Gojët, por të cilat nuk do t'i durojë qeveria e jonë. Kështu do të përcaktojmë që as Sovrani as nëpunësi më i vogël, nuk do të mund të abuzojë as me shumën më të vogël, dhe as ta përdorë për qëllime tjera nga ato të parapara me planin tonë.

Është e pamundur të qeverisësh pa një plan të definuar saktë: edhe trimat, por edhe njerëzit me zemër të forte, do të vdisnin gjatë rrugës, po të lëshoheshin nëpër rrugë të panjohura dhe pa rezerva të mjaftueshme.

Sovranët gojimë, të cilët dikur kemi synuar t'i dridhim nëpër shërbime publike dhe punë shtetërore nëpërmes pranimeve dhe dëfrimeve, kanë qenë vetëm perde e qeverisë sonë. Dhe, vërtet, të dhënat dhe raportet e simpatizuesve nga rrethi i tyre i kanë përpunuar agjentët tanë, dhe atyre gjithnjë ju ka shkuar për dore t'i kënaqin shpirtrat e kufizuar, duke iu premtuar mbështetje dhe të mira në të ardhmen. Mund të kishin pyetur: çfarë mbështetje? Por ata këso pyetje nuk kanë bërë, duke lexuar këto raporte dhe të dhëna. Shikoni se deri ku i ka sjellur kjo

mospërfillje, deri në çfarë dezorganizimi financiar kanë arritur, përkundër veprimtarisë çudibërëse të popujve të tyre.

SEANCA E NJËZETË E PESTË

Kreditë popullore

Për t'i plotësuar raportet e mia nga seancat paraprake, do t'i shtoj edhe disa shpjegime të cilat i përkasin kredive popullore. Nuk do të flas më asgjë mbi kreditë e jashtme, sepse ato nuk do të ekzistojnë në shtetin tonë. Kreditë për Gojët nuk do t'i ushqejnë më arkat tona nga paratë e popujve të tyre.

Për të mbledhur mjete financiare dyfish e trefish më të mëdha se sa ato që ju kemi huazuar Gojëve, për të cilat as që kanë pasur nevojë, jemi shërbyer mjaft me indolencën dhe korrupsionin e qeveritarëve të tyre. Kush do të mund të bënte më shumë për ne?

Tani do ta paraqes më detalisht çështjen e kredive të brendshme. Duke paralajmëruar emisionin e kredive, qeveria mbledh parapagesën për blerjen e titullarëve në profit, të cilët nuk janë asgjë tjetër përpos çeqe. Për të qenë të disponueshme për të gjithë, atyre ju caktohet vlera prej 100 gjer 1000. Aq më shumë që, nënshkruesit e parë gëzojnë levër-dinë e uljes së çmimit nga sasia e shënuar. Menjëherë të nesërmen bëhet rritja artificiale e valutave të shpërndara, me arësyetim se po grabiten nga të gjithë. Për disa ditë dhe të gjitha arkat shtetërore do të mbushen, dhe nuk do të dijnë çka të bëjnë me të gjitha ato nëshkrime. (Po pse i kanë pranuar aq shumë?). Pra, sasia e nënshkrimeve do të tejkalojë shumë kredinë e kërkuar. Efekti i kërkuar është arritur me vet këtë fakt. Kjo është njësoj sikur të thuhej: "shikoni se çfarë besimi gëzojnë letrat me vlerë të qeverisë!"

Borxhet shtetërore dhe taksimi

Por kur loja të luhet, mbetet para pasivës së rëndë.

Për të paguar kamatat, duhet filluar me kredira të reja, të cilat, në vend që ta zvogëlojnë, e ngrisin borxhin kryesor. Kur krediti shpenzohet, duhet mbledhur tatimet e reja, jo për likuidim të kreditit, por për pagesën e fitimit. Këto tatime pra, janë pasiva e cila mbulon pasivën tjetër.

Zvogëlimi i kamatimit në kredi

Më në fund vie çasti i zbritjes. Por, kjo vetëm zvogëlon kamatën, por nuk fshin edhe borxhin. Aq më parë që nuk mund të bëhet ulja e tepruar e kamatës pa lejen e kredidhënësit. Duke paralajmëruar uljen, kthimi i depozicionit i ofrohet atyre që nuk pranojnë uljen e propozuar. Nëse të gjithë do të kërkonin pagesën, qeveria do të binte në kurthin e vet, duke u gjetur në pozitë të borxhliut të pazgjidhshëm. Për fat, Gojët, duke mos i kuptuar financat, gjithmonë kanë preferuar më parë humbjen në ndërrim të uljes së kamatës, se sa t'i kërkojnë paratë e veta. Kështu i kanë dhënë mundësi qeverive të veta që t'i mbujonë deficitet e tyre të cilat janë numëruar në miliona. Por sot, me kreditë e jashtme, nuk mund të luajnë lojëra të tilla, sepse Gojët e dijnë se, nëse paralajmërojnë zvogëlimin e kamatave, ne do të kërkonim pagesën e kreditit kryesor.

Pamundësia e shtetit për të paguar borxhet

Bankroti që do të pasonte, do t'i tregonte më së miri popujve se nuk ekziston kurfarë interesi i përbashkët midis tyre dhe qeveritarëve të tyre. Tani po ju tërheqim vëmendjen posaqërisht në atë që vijon:

Përforcimi i kredive popullore – Kamatat e përhershme

Tani të gjitha kreditë popullore janë përforcuar me të ashtuquajturin borxh pa interes, dmth. me borxh i cili paguhet pas një afati të shkurtër apo të gjatë. Ky borxh përbëhet nga shuma e paguar për bankën e kursimit ose arkave tjera për ruajtje. Meqë këto fonde i mbesin qeverive në disponim, ato shpenzohen për pagesën e kamatave të kredive të jashtme dhe kompensohen me vlerën e njejtë të shumës së obligacioneve shtetërore. Këto obligacione i mbulojnë të gjitha deficitet e arkave shtetërore të Gojëve.

Ndalesa e burzave valutore

Kur ne të arrijmë në fronin gjithpërfshirës, të gjitha këto barna mjekues do të zhduken, sepse do të jenë në kundërshtim me interesat tona. Ne do t'i ndalojmë gjithashtu edhe të gjitha burzat valutore, sepse nuk do të lejojmë që të lëkundet prestigji i pushtetit tonë me ndërrimin e çmimeve të valutave tona. Ato do të jenë të stabilizuara me ligjet tona dhe nuk do të mund të ndryshohen. Ngritja tërheq me vete uljen. Ne do të fillojmë t'i ngrisim valutat e Gojëve, por nuk do të luhatemi të kalojmë edhe në ulje.

Shënimi i çmimit të valutave tregëtare

Bursat do t'i zëvendësojmë me ente të mëdha zyrtare fetare, të cilët do të do të kenë rol që, sipas udhëzimeve të qeverisë, të vejnë tatimin mbi vlerat industriale. Këto ente do të munden, që brenda një dite, t'i hedhin në treg vlerat industriale në lartësinë gjer 500 milion ose aq edhe t'i blejnë. Në këtë mënyrë këto ndërmarrje industriale do të varen nga qeveria e jonë. Mund të paramendoni se çfarë pushteti do të arrijmë me këtë mënyrë.

SEANCA E NJËZET E GJASHTË

Monopoli i ynë shkatërron begatinë e Gojëve

Së shpejti do t'i organizojmë monopo-let e rëndësishme, rezervoaret e pasurisë së fuqishme, nga të cilat do të varen edhe begatitë më të mëdha Goje, ashtu që ato do të zhduken në të njejtën kohë me zhdukjen e kreditit shtetëror, ditën e nesërme, pas fundosjes së tyre politike. Të gjithë ju, zotërinj të pranishëm, ekonomistë, urdhëroni dhe peshoni rëndësinë e një kombinimi të këtyllë... Përparësia e Mbiqeverisjes sonë do të rritet shkallë-shkallë; ajo do të konsiderohet mburojë, zbatuese dhe dhuruese e liberalizmit.

Zbatimi i taksave - zhdukje e begatisë tokësore të aristokracisë Goje

Nëse aristokracia është fuqi legale, do të jetë e vdekur; nuk do të mirremi më me të. Nëse ajo është pronare e të mirave të patundshme, na dëmton, sepse mjetet financiare të saj ia sigurojnë pavarësinë dhe mundësinë për të mbajtur në duar të veta pronën e patundshme. Ne duhet të bëjmë gjithçka që kjo pasuri e patundshme të kalojnë në duar të popullit, të cilin ne kemi filluar ta mësojmë me punë bujqësore, e për të cilat nuk ka aftësi të mjaftueshme, meqenëse është orientuar në tregëti dhe komisione, gjegjësisht në spekulacione. Të gjitha punët tona kanë për qëllim t'i shkatërrojnë Gojët për të qenë robërit tanë, në kohën kur duke zbatuar kreditin në patundshmëri, të gjitha pronat e pasanikëve dhe të fshatarëve, do të kalojnë në duart tona. Atëherë, për t'u ushqyer, Gojët do të jenë të detyruar të punojnë për ne, sepse askush nuk do t'ju shesë më prodhimet bujqësore, siç ka qenë në kohë të Sallamonit. Ne do t'i ushqejmë dhe ruajmë për punë, si kafshë dhe si limona për shtrydhje. Kur ne të qeverisim, e drejta normale e njeriut për të shitblerje do të ndalohet. Për të arritur tek kjo, mjete më i mirë është leçitja e aristokracisë nga prona e tij; kjo pastaj mund të bëhet edhe me fshatarët. Metoda më e suksesshme për zbatimin e këtij plani është ngritja e taksës dhe e tatimit mbi patundshmërinë; me fjalë të tjera, futja e tokës në borxh. Kjo varësi do t'i mbajë Gojët, pronarët e pasurisë së patundshme, në gjendje robërimi të perezistueshëm. Aristo-kratët e tyre, duke mos ditur t'i ndihmojnë vegjëlisë, së shpejti do të shkatërrohen dhe lëshojnë tokat e tyre, të cilat do t'i blejmë ne si dhurata, nëse jo personalisht - së paku për një çast - atëherë nëpërmes njerëzve të thyeshëm.

Spekullimet

Në të njejtën kohë duhet aktivisht të mbrojmë tregëtinë dhe industrinë, para së gjithash spekulacionin, i cili do të shërbejë si kundërpeshë e industrisë. Pa spekulacione industria do të mblidhte kapital privat, dhe kjo do të mund të përmirësojë gjendjen e bujqëve, duke liruar tokat në të cilat janë evidentuar borxhet e kreditit të entit mbi tokën. Përkundrazi, do të na nevojitet që industria ta shuajë pasurinë bujqësore dhe përmes shpekullimeve të bëjë që e tërë pasuria e botës të kalojë në duart tona, duke i hudhur Gojët në rradhët e proletariatit. Atëherë ata do të përulen para nesh, vetëm për të fituar të drejtën e ekzistencës.

Jeta luksoze

Për të shkatërruar industrinë e Gojëve, me ndihmën e punëve spekulative, do të fusim në jetën e tyre luksin e shfrenuar, me të cilin gjithçka shkatërrohet.

Rritja e rrogave dhe shtrenjtimi i jetës

Rrogat do t'i rrisim, por kjo nuk do t'ju ndihmojë aspak punëtorëve, sepse në të njejtën kohë do t'i ngrisim çmimet e artikujve jetësorë, me arësyetim se ka rënë bujqësia dhe kujdesi për punët bujqësore.

Futja e shprehisë së alkoholit tek punëtorët

Aq më shumë, ne do t'i mbyllim me kujdes të gjitha burimet e prodhim-tarisë, duke i nxitur punëtorët të përdorin alkoholin. Sa i përket Gojëve intelegjentë, ata do t'i zhdukim nga faqja e dheut.

Mashtrimi i punëtorëve me shkencat tona ekonomike

Me qëllim që Gojë të mos i shohin nga lartë letrat tona të lojës, do t'i fshehim ato, gjoja me dëshirën se i shërbejmë klasës punëtore dhe parimeve të larta ekonomike, të shprehura me teoritë tona ekono-mike.

SEANCA E NJËZET E SHTATË

Simboli i Gjarpërit dhe domethënia e tij

Sot mund t'ju dëshmoj se jemi vetëm disa hapa të larguar nga qëllimi. Ja plani i gjithë rrugës të cilën e kemi kaluar dhe distanca e vogël të cilën duhet kaluar akoma, në mënyrë që të plotësohet rrethi Simbolik i Gjarpërit, simbolit të popullit tonë. Kur ky rreth të mbyllet përfundimisht, të gjitha shtetet e Europës do të gjenden në kthetrat tona të forta.

Paqëndrueshmëria e kushtetutave kryengritëse - frika nga terrori para kështjellave Goje

Së shpejti do të trazohet peshorja e kushtetutave moderne, sepse meka-nizmin e saj e kemi shkatërruar që në kohën e themelimit të tyre, kështuqë enët e saj, duke anuar herë në njërin e herë në anën tjetër, më në fund do ta shkatërrojnë llozin në të cilin mbahet peshorja. Gojë të kanë imagjinuar se e kanë ndërtuar në mënyrë solide, gjithmonë duke shpresuar se ajo më në fund do ta gjejë drejtpeshimin. Por, sovranët, para syve të popullit janë të ngjeshur me përfaqësues të popullit, të cilët bëjnë marrëzira, sepse janë të papërgjegjshëm dhe pa kontroll. Ata janë të vetëdijshëm se pushtetin e tyre ia kanë borxh vetëm terrorit i cili sundon në kështjellë. Sovranët e tyre, duke iu frikuar popullit, nuk mund të shkojnë në mesin e tij, për t'u marrë vesh, si dikur, dhe për t'u mbështetur tek ai kundër uzurpatorëve të pushtetit. Pushteti transparent i sovranit dhe pushteti i verbër i popullit, njëherë të ndarë nga ne, e kanë humbur tërë rëndësinë e tyre, dhe kështu të vetmuar, janë bërë të pafuqishëm si edhe i verbëri pa shkop.

Luftrat partiake - Ambicjet e tyre

Për t'i shtyer karrieristët e etshëm të tyre për keqpërdorim të pushtetit, i kemi ngritur këta dy faktorë kundër njëri tjetrit, duke ju zhvilluar tendencat e tyre liberale për pavarësi. Në këtë kuptim ne i kemi nxitur të gjitha iniciativat e mundshme, duke ju lënë edhe armë në duar partiake, ndërsa pushtetin e kemi bërë shenjë të ambicjeve të tyre. Me anë të alarmeve shtetet e tyre i kemi shndërruar në arena.

Fjalimet parlamentare dhe gazetarët arrogantë

Ka mbetur edhe pak, kur turbullirat dhe bankrotet do të trondisin institucionet ekzistuese.

Llomotitësit e pashterrshëm, mble-dhjet parlamentare dhe kuvendet e tjera drejtuese, i kanë shndërruar në vatra fjalamanie konfrontimi. Gazeta-rët arrogantë e të pafytyrë dhe përpiluesit e pavëmendshëm të pamfleteve, sulmojnë

për çdo ditë personelin e tyre udhëheqës. Keq-përdorimi i pushtetit do të sjellë përfundimisht shkatërrimin e institucioneve dhe gjithçka do të shkojë në ajër nga goditjet e masës së çoroditur nga liberalizmi.

Fiksioni i të drejtës për kryengritje

Ne i kemi robëruar aq shumë popujt nëpërmes mjerimit, në të cilën nuk kanë qenë as në kohën kur më në fund i kemi liruar nga armiqt e tyre; por ata tani nuk do t'i lirohen mjerimit. Të drejtat të cilat i kemi vendosur në kushtetuta për masat, janë vetëm fiktive por kurrsesi reale. Këto të drejta janë shprehje e idesë së parealizueshme.

Opozita e pushtetit dhe e popullit

Çka i ka mbetur më punëtorit të kërrusur nga pesha e rëndë e punës, apo proleterit të shtypur nga fati i tij, kur llafazanët e kanë fituar të drejtën që për çështje serioze vetëm të flasin, ndërsa gazetarët vetëm të shkruajnë mbi lloj - lloj marrëzish. Popullit nuk i ka mbetur gjë tjetër, përpos t'i blejë trohat e bukës nga tryeza jonë, të cilat ua hudhim ne, për t'i votuar ligjet tona e për t'i zgjedhur agentët tanë. Të drejtat republikane për punëtorët janë vetëm një ironi e hidhur, sepse, për të nxjerrë ndonjë interes nga këto të drejta, i pengon nevoja e punës së përditshme, derisa të mos ju shkëputen edhe garancionet mbi sigurinë dhe marrjen e përhershme të rrogës, duke i obliguar që ne (varësisht nga grevat të cilat i organizojnë patronët e tyre - të cilat i nxisim kur na duhet për të kthyer vëmendjen nga punët tona), t'ju imponojmë ndonjë masë e cila na shkon për shtati.

Të pasurit dhe të sapaardhurit

Popujt dhe qeveritë, nën dirigjimin tonë, e kanë çrrënjësuar aristokracinë e tyre, e cila ka qenë mbështetëse e tyre, një mbrojtje (për interesa të saja) duke i plotësuar edhe nevojat e tyre. Kështu, ata sot kanë rënë nën pamëshirën e uzurpatorëve të pasuruar rishtas, të cilët i kanë zënë pozitrat e larta, dhe si një barrë e padurueshme ushtrojnë presione mbi punëtorët.

Kriza ekonomike botërore

Kjo armiqësi do të theksohet gjithnjë e më shumë kur do të shfaqet kriza ekonomike, e cila do të bllokojë marrëveshjet financiare dhe tërë jetën industriale. Këto ngjarje do të hedhin një numër të pafund të punëtorëve në rrugët e të gjitha shteteve të Europës. Kujtohuni se me sa vullnet do të sulen të derdhen gjakun e atyre, të cilët i kanë urreyer që nga fëmirija.

Tanët do të jenë të mbrojtur

Ata nuk do të drejtohen kundër tanëve, sepse ne, duke e ditur çastin e sulmit të tyre, do t'i marrim të gjitha masat për t'u mbrojtur, ashtu siç kemi vepruar në kohë të komunës së Parisit.

Pushteti ynë do të mbysë liberalizmin

Gojëve ju kemi dëshmuar se përparimi do t'i sjellë gjer në vetëdijen mbretërore. Despotizmi i ynë do të jetë i atillë, që ai do t'i qetësojë të gjitha kryengritjet me masa të mençura dhe rigoroze. Ai do ta eliminojë liberalizmin nga të gjitha institucionet tona.

Rënja e pushtetit dhe revolucioni i madh

Prandaj, duke ju imponuar Gojëve idetë e liberalizmit, popujt e kanë ndjerë se, në emër të lirisë, pushteti vetëm ka bërë koncesione dhe lëshime. Nga kjo kanë konkluduar (kanë jetuar me iluzione!) se paraqesin një forcë me të cilën duhet të llogaritet, dhe duke menduar se të drejtat e tyre janë të njejta me të drejtat e qeverisë, janë ngritur në kryengritje. Por, të ngjashëm me të verbërit e tjerë, kanë hasur në pengesa të panumërta. Vrapuan të gjenin një udhëheqës: por ranë në duart tona duke e lëshuar mandatin e tyre para këmbëve të agjentëve tanë!

Fuqia ndërkombëtare e masonerisë

Sot, si fuqi ndërkombëtare që jemi, jemi të palëndueshëm. Nëse ndonjë shtet gojim na sulmon, tjetra na ndihmon. Përrultësia e popujve gojimë është aq e pafundshme, sa që ata vetëm zvarriten para fuqisë sonë. Gojëjt janë të pamëshirshëm vetëm para dobësive dhe gabimeve edhe më të vogla, ndërsa tolerues ndaj krimeve; nuk i nënshtrohen pushtetit të drejtë, por janë të durueshëm deri në torturë, para ashpërsisë së despotizmit të vendosur. Kjo është ajo që siguron të jemi të pa-lëndueshëm.

Gojëjt nga kryeministri i tyre, -diktatorët tanishëm të cilët i kemi dresuar- durojnë keqpërdorimet për të cilat ua kishin prerë kokat njëzet mbretërve...

Edukimi i gabuar i popujve

Kjo ndodh sepse agjentët tanë i bindin ata, pushtetarët gojimë, se dëmet që ata i sjellin shtetit, sjellin lumturinë ndërkombëtare, vëllazërinë e popujve, solidaritetin (kuptohet se nuk ju flitet se këtë bashkësi të popujve do ta realizojë vetëm pushteti ynë, nën pushtetin tonë ndër-komëtar). Dhe ja, populli i akuzon të pafajshmit, dhe i liron fajtorët, vetëm për të dëshmuar se është zot i situatës. Duke garuar kështu me përfaqësuesit e tyre në pushtet, populli rrënon çdo baraz-peshë dhe gjithkund krijon trazira.

Liria

Fjala "liri" e ven në konflikt njerëzimin me të gjitha forcat, pra edhe me forcat e Zotit dhe të natyrës. Prandaj jemi të detyruar që, kur të vijmë në pushtet, të fshijmë nga fjalori edhe vet emrin "liri", si simbol të fuqisë shtazarake, e cila masat i shndërron në egërsira të etshme për gjak. Mirëpo, gjithashtu është e vërtetë se, egërsirat e ngopura me gjak i zë lehtë gjumi, të cilat është lehtë t'i lidhësh. Përndryshe, nëse ju mungon gjaku, nuk flejnë por rrihen njëri me tjetrin.

Përktheu: Fatos Aliu

Redaktor: Vanqjush Gambeta

- *Lidhjet ilustruese janë të pashtriku.org*